

Arrest

nr. 278 024 van 27 september 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 april 2022 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE MAERTELAERE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 31 mei 1972 wordt de verzoekende partij in België geboren.

1.2. Op 8 augustus 1985 ontvangt de verzoekende partij een identiteitskaart voor vreemdelingen.

1.3. Op 11 april 2003 wordt de verzoekende partij van ambtswege geschrapt uit het bevolkingsregister.

1.4. Op 4 juni 2010 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, op grond van het huwelijk met mevrouw C.V.

1.5. Op 22 december 2010 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een F-kaart, geldig tot 16 november 2015.

1.6. Op 21 augustus 2015 wordt de verzoekende partij een tweede maal ambtelijk geschrapt.

1.7. Op 2 oktober 2019 verzoekt de verzoekende partij de gemeente Maasmechelen om een herinschrijving.

1.8. Op 28 mei 2020 wordt de verzoekende partij heringeschreven en op 11 juni 2020 ontvangt zij een F+-kaart geldig tot 29 mei 2025.

1.9. Op 30 maart 2021 vult de verzoekende partij een vragenlijst hoorrecht in omwille van een onderzoek naar de mogelijke beëindiging van haar verblijfsrecht.

1.10. Op 23 juni 2021 wordt de verzoekende partij gearresteerd en op 24 juni 2021 opgesloten in de gevangenis van Antwerpen. Het betreft een dertiende detentie in een Belgische gevangenis. Het strafeinde van de verzoekende partij is voorzien op 21 augustus 2028.

1.11. Op 21 oktober 2021 wordt de verzoekende partij bijkomend gehoord in de gevangenis van Antwerpen door een migratiebegeleider en vult zij een tweede vragenlijst hoorrecht in.

1.12. Op 7 april 2022 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Krachtens artikel 44 bis,§2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf om de volgende redenen:

U werd op 31.05.1972 in België geboren uit Turkse ouders. Op 08.08.1985 leverde de gemeente Maasmechelen u een eerste identiteitskaart voor vreemdelingen af, dewelke meermaals werd verlengd tot 31.05.2004.

Op 12.06.1991 werd u voor de eerste keer onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Tongeren wegens diefstal met geweld, bij nacht door twee of meerdere personen, gebruik makend van wapens; vernieling van andermans roerende eigendommen, met geweld of bedreiging, in een bewoond huis of de aanhorigheden ervan, bij nacht, door twee of meerdere personen; mondeling onder een bevel of onder voorwaarde bedreigd te hebben met een aanslag op personen of op eigendommen; en opzettelijke slagen en verwondingen met werkonbekwaamheid (feiten gepleegd in de nacht van 7 op 8 juni 1991). Op 09.07.1991 werd u in voorlopige vrijheid gesteld.

Op 07.02.1992 werd u aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Tongeren als dader of mededader aan afpersing met geweld of bedreiging en poging tot afpersing en verboden wapendracht, in casu een springmes. Deze feiten pleegde u op 17.01.1992.

Op 30.04.1992 werd u door de Correctionele rechtbank van Tongeren veroordeeld tot 3 jaar gevangenisstraf met uitstel gedurende 5 jaar voor 21 maanden uit hoofde van slagen tegen een agent van de openbare macht met de omstandigheid dat de slagen bloeditstorting, verwondingen of ziekte veroorzaakt hebben (2 feiten); opzettelijke slagen of verwondingen (8 feiten); aan weerspanning met wapens; aan bezit of verkoop van verboden wapens (2 feiten), onder meer een traangasspuitbus, een boksijzer, een vlindermes, een vuisthamer en een schop; opzettelijke slagen en verwondingen, een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid veroorzaakt hebbende (4 feiten); aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen en dat wapens gebruikt of getoond werden; aan vernieling of beschadiging van roerende eigendommen met behulp van geweld of bedreiging, in een bewoond huis of in de aanhorigheden, bij nacht, door twee of meer personen (2 feiten); aan met het oogmerk om te schaden, rijtuigen, wagons of motorvoertuigen geheel of ten dele vernield of onbruikbaar gemaakt te hebben; aan opzettelijke vernieling van stedelijke of landelijke afsluitingen (2 feiten); aan smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen tegen agenten van de openbare macht (3 feiten); aan diefstal door middel van geweld of bedreiging bij nacht, door 2 of meer personen, met vertoon van wapens en met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of hun vlucht te verzekeren; aan poging tot diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met vertoon van wapens en gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet aangedreven tuig dat gebruikt werd om de diefstal te vergemakkelijken of hun vlucht te verzekeren. Deze feiten pleegde u tussen 09.11.1990 en 17.01.1992.

Op 03.12.1992 werd u de voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend en u kwam vrij uit de gevangenis op 09.12.1992.

Op 09.02.1993 werd u opnieuw onder aanhoudingsmandaat geplaatst en opgesloten in de gevangenis van Tongeren wegens afpersing.

Op 11.05.1993 werd uw voorwaardelijke invrijheidstelling van 03.12.1992 ingetrokken wegens wangedrag en het niet naleven van uw voorwaarden. U werd in voorlopige vrijheid gesteld met oog op gratie op 12.05.1993 en na het betalen van uw verkeersboetes opgelegd door de Politierechter van Maaseik op 12.03.1991 en 24.12.1991.

Op 19.07.1993 plaatste de onderzoeksrechter u onder aanhoudingsbevel bij verstek uit hoofde van wederrechtelijke opsluiting en diefstal met bedreigingen. Deze feiten pleegde u op 11 en 12 juni 1993. Op grond hiervan werd u op 04.08.1993 aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Hasselt.

De Correctionele rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 24.08.1993 tot een gevangenisstraf van 5 maanden en een geldboete van 15.000 BEF of een vervangende gevangenisstraf van 17 dagen uit hoofde van een persoon te hebben aangehouden of te doen aanhouden, gevangen gehouden of te doen gevangen houden (2 feiten gepleegd tussen 10 en 12 juni 1993).

Op 20.09.1993 werd u in voorlopige vrijheid gesteld met oog op gratie en op 09.12.1994 werd u een definitieve invrijheidstelling toegekend.

Op 13.02.1995 werd u aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Tongeren wegens weerspanning, diefstal met geweld of bedreiging, opzettelijke slagen en verwondingen en andere misdrijven. U werd dezelfde dag voorlopig vrijgesteld met oog op gratie.

Op 04.04.1995 werd u door de politierechtbank van Maastricht veroordeeld tot een gevangenisstraf van 42 dagen wegens inbreuk op de Wet wapens en munitie, nl. het voorhanden hebben op de openbare weg van een schietwapen in de vorm van een pistool met de daarbij geschikte munitie (feit gepleegd op 08.04.1994) en tot een geldboete van 500 Nederlandse gulden of een vervangende gevangenisstraf van 10 dagen wegens het besturen van een voertuig onder invloed van alcohol of verdovende middelen (feit gepleegd op 24.06.1994).

Op 24.01.1996 werd u onder aanhoudingsmandaat geplaatst en opgesloten in de gevangenis van Tongeren onder verdenking van bezit en bezit voor verkoop van verdovende middelen, nl. heroïne (feiten gepleegd tussen december 1995 en januari 1996).

De Correctionele rechtbank van Tongeren veroordeelde u op 30.01.1996 tot een geldboete van 8000 BEF of 1 maand vervangende gevangenisstraf voor heling van voorwerpen (nl. een bromfiets HONDA Camino) verkregen door middel van een misdaad of wanbedrijf (feit gepleegd op 11.03.1991).

Op 17.06.1996 werd u door de Correctionele rechtbank van Tongeren veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar en een geldboete van 200.000 BEF of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden uit hoofde van verdovende middelen, nl. heroïne, te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft. Deze feiten pleegde u meermaals tussen 04.01.1996 en 24.01.1996.

Op 15.07.1996 werd u in voorlopige vrijheid gesteld met oog op gratie.

Op 27.03.1997 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar uit hoofde van afpersing met geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhoudt of teweegbrengt, te hebben afgeperst, in staat van wettelijke herhaling (2 feiten, nl. ten nadele van V. D. (...), in casu minstens 80.000 BEF en 130.000 BEF en ten nadele van R. D., 3.000 BEF en huissleutels). Deze feiten pleegde u tussen 26.12.1992 en 8.02.1993. U tekende op 03.04.1997 cassatieberoep aan tegen dit arrest, maar dit beroep werd verworpen op 15.12.1998.

De Correctionele rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 21.04.1998 bij verstek tot een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 20.000 BEF of een vervangende gevangenisstraf

van 16 dagen uit hoofde van opzettelijke slagen en verwondingen, in staat van wettelijke herhaling (feit gepleegd op 23.10.1995). Uw verzet werd onontvankelijk verklaard, zodat uw straf op 24.11.1998 definitief werd.

Op 06.10.1998 werd u opnieuw onder aanhoudingsmandaat opgesloten wegens diefstal met geweld of bedreiging, afpersing, inbreuk op de drugwet en opzettelijke slagen en verwondingen met blijvende arbeidsongeschiktheid, verlies van orgaan of zware verminking met voorbedachten rade. Op 15.12.1998 werd u door de Procureur des Konings in voorlopige vrijheid gesteld.

Op 14.01.1999 schreef u zich in op het adres van uw (toenmalige) Belgische vriendin M.R. (...), geboren te Oristano/Italië op (...), meer bepaald op de (...). U werd daar terug uitgeschreven op 23.11.1999.

Nadat uw voorlopige invrijheidstelling op 20.01.1999 werd ingetrokken belandde u vanaf 28.01.1999 opnieuw in de gevangenis om uw veroordelingen van 30.04.1992, 17.06.1996, 27.03.1997 en 24.11.1998 uit te zitten. Tijdens uw detentie liep u nog drie correctionele veroordelingen op.

Op 30.09.1999 veroordeelde de Correctionele rechtbank van Tongeren u enerzijds tot een gevangenisstraf van 3 maanden en een geldboete van 40.000 BEF of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden uit hoofde van kwaadwillige belemmering van het verkeer op de spoorweg, de weg, de binnenwateren of de zee, met name door G. N. (...), die een personenwagen bestuurde, op de openbare weg tot stilstand te dwingen door voor haar in te rijden (feit gepleegd op 03.08.1998) en anderzijds tot een gevangenisstraf van 9 maanden wegens verdovende middelen, nl. heroïne, te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben en aan het gebruik van verdovende middelen voor een ander gemakkelijker te hebben gemaakt door het verschaffen van een lokaal of door enig ander middel, of tot dit gebruik te hebben aangezet (feiten gepleegd tussen 27.09.1998 en 06.10.1998).

De Correctionele rechtbank van Tongeren veroordeelde u op 26.10.2000 tot een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 40.000 BEF uit hoofde van opzettelijke slagen en verwondingen te hebben toegebracht, de slagen en verwondingen hebbende hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking tot gevolg gehad; aan slagen tegen een agent van de openbare macht met de omstandigheid dat de slagen bloeduitstorting, verwondingen of ziekte veroorzaakt hebben; en aan weerspanningheid, in staat van wettelijke herhaling (feiten gepleegd in de nacht van 2 op 3 augustus 1998).

Op 07.02.2001 werd u een voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend en bijgevolg werd u op 09.02.2001 vrijgesteld uit de gevangenis.

Op 23.05.2001 schreef u zich opnieuw in op het adres van Mevrouw R.M. (...) op de (...). Jullie stapten in het huwelijksbootje op 18.05.2002, doch volgens het Rijksregister woonden jullie niet meer samen sinds 10.02.2003 en op 11.04.2003 werd u van ambtswege geschrapt uit het bevolkingsregister van Maasmechelen.

Op 04.02.2004 werd uw voorwaardelijke invrijheidstelling van 07.02.2001 herroepen.

Op 05.04.2004 sprak de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren uw echtscheiding uit van Mevrouw M. (...), dewelke werd ingeschreven in het Rijksregister op 08.06.2004.

De meervoudige strafkamer van de rechtbank Amsterdam veroordeelde u op 12.10.2004 tot een gevangenisstraf van 4 jaar uit hoofde van tezamen en in vereniging met anderen, opzettelijk te hebben afgeleverd en vervoerd ongeveer 127.570 pillen MDMA en het voorhanden hebben van wapens, nl. een pistoolmitrailleur, kaliber 9x19 millimeter en een geweer, kaliber 12 hagel, en munitie, nl. ongeveer 19 patronen, kaliber 12, en 4 kogelpatronen, kaliber 9 mm x 19, en een kogelpatroon, kaliber 6mm (.22). Deze feiten pleegde u op 20.02.2004 en op 24.02.2004.

Op 06.12.2006 werd u bij verstek veroordeeld door de Correctionele rechtbank van Tongeren tot een niet definitieve gevangenisstraf van 8 jaar met een bevel tot onmiddellijke aanhouding wegens inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

Op 11.12.2006 vroeg u uw herinschrijving aan op de gemeente Heusden-Zolder. U legde daarbij twee ontslagbewijzen voor van de gevangenis van Maastricht dd. 16.11.2006 waaruit blijkt dat u daar van 27.10.2004 tot 17.11.2006 gedetineerd was ten gevolge van uw veroordelingen in Nederland van 12.10.2004 en 04.04.1995 (zie supra). Op 16.11.2006 had de Nederlandse Justitie u de vervroegde invrijheidstelling toegekend. Aangezien u meer dan 2 jaar in een buitenlandse gevangenis had verbleven en u geen bewijzen voorlegde van aanwezigheid in het Rijk tussen uw voorstel tot ambtelijke schrapping dd. 28.03.2003 en 26.10.2004, had u geen recht meer op verblijf en werd uw herinschrijving in de registers pas definitief geweigerd bij beslissing dd. 14.04.2008.

Sinds 06.07.2007 was u immers opnieuw opgesloten in de gevangenis van Hasselt ingevolge uw veroordeling bij verstek door de Correctionele rechtbank van Tongeren op 06.12.2006 (zie supra). U tekende dezelfde dag verzet aan tegen dit vonnis, waarop de Correctionele rechtbank van Tongeren u op 14.04.2008 tot een definitieve gevangenisstraf van 8 jaar en een geldboete van 125.000 EUR veroordeelde wegens psychotropische stoffen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben, namelijk MDMA en cannabis; aan het gebruik van verdovende middelen voor een ander gemakkelijker te hebben gemaakt of tot dit gebruik te hebben aangezet, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in de hoedanigheid van leidende persoon, in staat van wettelijke herhaling. Deze feiten pleegde u tussen 01.11.2001 en 01.08.2002.

De rechtbank van Roermond veroordeelde u op 14.07.2008 tot een gevangenisstraf van 2 maanden uit hoofde van vervalsing van een openbaar of administratief document door een particulier. Dit feit had u gepleegd op 28.02.2007.

Op 12.09.2008 werd u (tijdens uw gevangenschap) door de onderzoeksrechter van Brugge aangehouden op verdenking van onopzettelijke doding, gemeen recht en inbreuk op de wetgeving inzake drugs. De Raadkamer van Brugge besliste op 14.10.2008 om uw aanhouding niet te verlengen.

Op 21.08.2009 werd u voorlopig vrijgesteld uit de gevangenis van Ieper na betaling van een voorschot op de boeten en gerechtskosten én met betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten binnen de 5 dagen.

Op 29.09.2009 diende u op de gemeente Maasmechelen een aanvraag in voor de verblijfskaart van een familielid van een Burger van de Unie (aanvraag 19ter) op basis van uw duurzame relatie met de Italiaanse C.V.A. (...), geboren te L. (...) op (...) (houder van een E+ Kaart (duurzaam verblijf)). U legde op 13.10.2009 met uw partner een verklaring van wettelijke samenwoning af op de gemeente Maasmechelen en u werd daarop in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (hierna A.I.) geldig tot 28.02.2010.

De Correctionele rechtbank van Tongeren veroordeelde u op 23.12.2009 tot een gevangenisstraf van 4 maanden en een geldboete van 5.500 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen uit hoofde van verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben, namelijk cannabis, voor verkoop. Deze feiten pleegde u meermaals te Hasselt, te Brugge en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 01.10.2007 en 22.05.2008.

Uw aanvraag tot vestiging van 29.09.2009 werd bij beslissing dd. 26.02.2010 geweigerd met een bevel om het grondgebied binnen de 30 dagen te verlaten wegens onvoldoende bewijzen van een duurzame en stabiele relatie en om redenen van openbare orde. Deze beslissing werd u op 14.03.2010 betekend. Op 07.04.2010 diende u tegen deze beslissing een schorsend beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV) waarop u op 03.05.2010 onder Bijlage 35 werd geplaatst met afgifte van een A.I. geldig tot 03.07.2010. Uw annulatieberoep werd bij arrest van 18.06.2010 verworpen.

Het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeelde u op 27.05.2010 tot 1 maand gevangenisstraf en een geldboete van 1.100 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden uit hoofde van een vuurwapen of de daarbij horende munitie te hebben gedragen zonder wettige reden of vergunning, nl. een Smith & Wesson revolver kaliber 38. Deze feiten pleegde u tussen 20.06.2007 en 07.07.2007, en onder meer op 06.07.2007.

Op 04.06.2010 trad u in het huwelijk met mevrouw C.V. (...) en diende u een nieuwe aanvraag 19ter in als echtgenoot van een burger van de Unie, waarop u opnieuw in het bezit gesteld werd van een A.I. geldig tot 04.11.2010.

Op 23.11.2010 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Hasselt onder aanhoudingsbevel voor inbreuk op de wetgeving inzake drugs (onwettig bezit van verdovende middelen) met verzwarende omstandigheden, nl. ten aanzien van een kind dat geen volle 12 jaar oud was. Uw aanhoudingsbevel werd opgeheven onder voorwaarden op 21.12.2010 (zie infra).

Ingevolge het positief samenwoonstverslag van 27.09.2010 werd u daags nadien op 22.12.2010 in het bezit gesteld van een F-kaart (verblijfskaart voor een familielid van een burger van de Unie) geldig tot 16.11.2015.

Op 18.01.2012 werd u opnieuw onder aanhoudingsmandaat opgesloten wegens inbreuk op de wetgeving inzake drugs – onwettig bezit van verdovende middelen. Uw aanhoudingsbevel werd opgeheven op 14.02.2012 onder voorwaarden (zie infra).

De Correctionele rechtbank van Tongeren veroordeelde u op 14.03.2012 tot een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 1.100 EUR of 2 maanden vervangende gevangenisstraf voor opzettelijke slagen en verwondingen, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd tegen een chauffeur, een begeleider, een controleur of een loketbediende van een uitbater van een netwerk voor openbaar vervoer, in de uitoefening van zijn bediening, te weten tegen een buschauffeur. Dit feit pleegde u op 29.04.2010.

Op 04.12.2012 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Hasselt op grond van uw veroordeling bij verstek op 14.11.2012 tot 18 maanden gevangenisstraf met onmiddellijke aanhouding door de Correctionele rechtbank van Tongeren uit hoofde van afpersing en diefstal met braak, inklimming, valse sleutels (feiten gepleegd op 22.11.2011 ten nadele van uw broer P.Ma. (...)). U tekende diezelfde dag verzet aan tegen dit vonnis. De rechtbank verklaarde uw verzet dd. 04.12.2012 ontvankelijk en oordeelde dat de feiten niet bewezen bleven door (de tegenstrijdige verklaringen van uw broer tijdens) het vooronderzoek en het onderzoek ter terechtzitting zodat u bij vonnis dd. 09.01.2013 op grond van twijfel werd vrijgesproken. U werd bijgevolg op 09.01.2013 in voorlopige vrijheid gesteld.

Op 28.12.2012 veroordeelde de Griffie Ressort s'Hertogenbosch u bij verstek tot een gevangenisstraf van 2 maanden uit hoofde van illegale binnenkomst of illegaal verblijf, wetende dat u in Nederland op grond van een wettelijk voorschrift tot ongewenste vreemdeling bent verklaard (feit gepleegd op 03.12.2009).

Op 08.03.2013 liep u opnieuw 2 verschillende veroordelingen op door de Correctionele rechtbank van Tongeren.

In vonnis nr. 413 werd u schuldig bevonden aan psychotrope stoffen vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben, nl. MDMA (XTC) en amfetamines (5.000 beige XTC-pillen met Mitsubishi logo voor verkoop, 1.522 gram MDMA poeder voor verkoop, 525 gram amfetaminepasta voor verkoop, 2,4 gram amfetaminepoeder voor eigen gebruik, 0,5 gram amfetaminepoeder voor eigen gebruik en 32 roze XTC-pillen met Sonic logo voor verkoop); en precursoren te hebben ingevoerd, uitgevoerd, vervaardigd, vervoerd, in bezit gehad, verkocht, te koop gesteld of aangeschaft, nl. 2 flessen bevattende 2 x 500 ml PMK voor de aanmaak van MDMA. Deze feiten pleegde u op 18.01.2012. Dit leverde u een gevangenisstraf op van 24 maanden en een geldboete van 6.000 euro of 2 maanden vervangende gevangenisstraf.

In vonnis nr. 414 werd u een hoofdgevangenisstraf van 15 maanden en een geldboete van 5.500 EUR of twee maanden vervangende gevangenisstraf opgelegd uit hoofde van verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, nl. circa 33,9 gram cocaïne voor verkoop in bezit te hebben gehad; en psychotrope stoffen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, nl. circa 990 gram speed, met de verzwarende omstandigheid dat de feiten gepleegd werden ten aanzien van een kind dat geen volle twaalf jaar oud was, met name uw stiefzoon M.G. (...), geboren te G. (...) op (...) 2002. Deze feiten pleegde u tussen 01.11.2010 en 23.11.2010. Zowel u als het Openbaar Ministerie tekenden beroep aan tegen dit vonnis waarop Het Hof van Beroep te Antwerpen u op 28.06.2013 een bijkomende gevangenisstraf oplegde van 12 maanden.

Op 25.06.2013 werd u door de Politierechtbank van Maaseik bij verstek veroordeeld tot een geldboete van 120 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 dagen wegens het opzettelijk beschadigen of vernielen van andermans roerende eigendommen.

Op 13.04.2014 werd u opnieuw aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Hasselt naar aanleiding van een incident op het politiecommissariaat van de PZ HAZODI (zie infra). U kreeg een onderbreking van de strafuitvoering van 23.04.2014 tot 28.07.2014, datum waarop u onder elektronisch toezicht werd geplaatst.

Op 16.06.2014 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen schuldig verklaard aan bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen (2 feiten) en aan onder een bevel of een voorwaarde, mondelinge bedreigingen met een aanslag op personen of eigendommen (2 feiten) en veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 600 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen. Deze feiten pleegde u op 21.05.2012.

Op 20.10.2014 onttrok u zich aan uw elektronisch toezicht tot u op 16.11.2015 weer kon gevat worden (zie infra).

Op 31.03.2015 diende u op de gemeente Maasmechelen een aanvraag om duurzaam verblijf in doch op 21.08.2015 werd u van ambtswege geschrapt.

De Correctionele rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 19.05.2015 tot een gevangenisstraf van 9 maanden en een geldboete van 600 EUR of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen omdat u zich schuldig had gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen tegen een agent van de openbare macht met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid veroorzaakt hebben, in staat van wettelijke herhaling (feit gepleegd op 13.04.2014).

Op 16.11.2015 werd u opnieuw onder aanhoudingsbevel opgesloten in de gevangenis van Hasselt naar aanleiding van opzettelijke brandstichting van roerende goederen van een derde, bij nacht, mondelinge of schriftelijke bedreigingen onder bevel of voorwaarde, het dragen zonder wettige reden van wapens – sport- of jachtwapen en opzettelijke slagen en verwondingen. In afwachting van de beslissing van de Raadkamer op 06.06.2016 zat u uw veroordelingen van 08.03.2013, 14.03.2012, 23.12.2009, 27.05.2010, 28.06.2013, 16.06.2014, 19.05.2015 verder uit. Tijdens uw detentie in de gevangenis diende u zich nog drie keer te verantwoorden voor de correctionele rechtbank.

De Correctionele rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 25.03.2016 tot 2 jaar gevangenisstraf en een geldboete van 6.000 EUR uit hoofde van psychotropische stoffen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben, nl. bezit en handel van amfetamine (speed); aan verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, nl. bezit en handel van heroïne en cannabis, in staat van bijzondere herhaling. Deze feiten pleegde u tussen 01.04.2013 en 31.12.2013.

Op 02.12.2016 veroordeelde de Correctionele rechtbank van Tongeren u tot een gevangenisstraf van 15 maanden en een geldboete van 1.200 EUR uit hoofde van drager te zijn geweest van een voorwerp dat niet als wapen is ontworpen, maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden, duidelijk is dat degene die het voorhanden heeft, draagt of vervoert, het wenst te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan of het bedreigen van personen, nl. een slagersmes; aan bedreigingen onder een bevel of onder een voorwaarde, bij een naamloos of ondertekend geschrift, met een aanslag tegen personen of eigendommen; aan opzettelijke slagen en verwondingen, een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid veroorzaakt hebbende; en bij samenhang aan opzettelijke beschadiging of vernieling van andermans roerende eigendommen, nl. een parlofoon met bekasting toebehorende aan VME DE CERKEL, in staat van wettelijke herhaling (Deze feiten pleegde u op 15.11.2015).

De Correctionele rechtbank van Tongeren veroordeelde u op 15.11.2017 tot 5 maanden gevangenisstraf en een geldboete van 600 EUR uit hoofde van met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik te hebben gemaakt van een reispas, wetende dat het nagemaakt of vervalst was, namelijk een vervalst Italiaans identiteitsdocument op naam van FADDA Roberto waarbij de foto van de titularis vervangen werd door uw foto, met de bedoeling een valse identiteit aan te nemen. Dit feit pleegde u eveneens op 15.11.2015.

De Correctionele rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 18.01.2018 tot een gevangenisstraf van 3 maanden en een geldboete van 6.000 EUR met een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen uit hoofde van verdovende middelen of psychotropische stoffen vervoerd, in bezit gehad, verkocht of te koop aangeboden, geleverd, afgeleverd of aangeschaft te hebben, nl. bezit van amfetamine (speed) in strafinrichting, in staat van bijzondere herhaling. Dit feit pleegde u op 01.04.2016.

Op 13.09.2019 besliste de Strafvatvoeringsrechtbank (hierna: SURB) van Antwerpen dat u uw straf verder onder electronisch toezicht mocht uitzitten op uw woonplaats in Maasmechelen en u werd op 19.09.2019 vrijgesteld uit de gevangenis met een enkelband.

Op 02.10.2019 vroeg u op de gemeente Maasmechelen uw herinschrijving aan na uw ambtelijke schrapping van 21.08.2015. U legde ten bewijze van uw aanwezigheid in het Rijk een attest van gevangenschap voor van 13.04.2014 tot 19.09.2019 en een "attest ten behoeve van het ziekenfonds" van de FOD Justitie dd. 19.09.2019 om u in regel te kunnen stellen.

Aangezien uw electronisch toezicht een gunstig verloop kende, besliste de SURB Antwerpen u op 10.04.2020 de voorwaardelijke invrijheidstelling toe te kennen (zie infra).

Op 11.06.2020 werd u in het bezit gesteld van een F+-kaart geldig tot 29.05.2025.

Op 23.06.2021 werd u opnieuw gearresteerd en op 24.06.2021 opgesloten onder aanhoudingsbevel in de gevangenis van Antwerpen op verdenking van handel en aanmaak van verdovende middelen/psychotrope stoffen (feit gepleegd op 06.05.2021).

De correctionele rechtbank van Mechelen veroordeelde u op 06.01.2022 tot 4 jaar gevangenisstraf en een geldboete van 8.000 EUR uit hoofde van verdovende middelen/psychotrope stoffen en precursoren te hebben geproduceerd of aangemaakt, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd-of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in staat van bijzondere herhaling. Deze feiten pleegde u tussen 14 april 2021 en 7 mei 2021, meermaals, op niet nader bepaalde data.

Tot slot vermelden we nog dat u 5 keer veroordeeld werd wegens inbreuken op de verkeerswetgeving (op 12.03.1991, 24.12.1991, 24.04.2012, 11.03.2016 en 23.02.2021).

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. U vulde op 30.03.2021 een eerste vragenlijst hoorrecht in in het kader van een onderzoek naar de mogelijke beëindiging van uw verblijfsrecht. U verklaarde Nederlands en Engels te kennen; dat u sinds uw geboorte in België bent; dat u in het bezit bent van een Turks paspoort geldig tot 27.04.2021; dat u niet aan een ziekte lijdt die u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; dat u voor u in de gevangenis belandde op de (...) woonde; dat u getrouwd bent met C.V. (...), wonende op voormeld adres; dat u als familie in België uw moeder S.F. (...) heeft en nog 4 broers maar dat u er geen contact mee heeft behalve met de kinderen van uw broer en dat ze allen in Maasmechelen wonen; dat u geen minderjarige kinderen in België heeft of in uw land van herkomst of een ander land dan België; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u evenmin familie in uw land van herkomst hebt of in een ander land dan België; dat u een meerderjarige stiefzoon heeft in België, nl. M.G. (...), geboren op (...) 2002; dat u in België op de kleuterschool, lagere school en middelbare school bent geweest en dat u na uw gevangenisstraf een schilder- en behangopleiding hebt gevolgd; dat u in mei een stage van 4 weken begint bij de groendienst in Maasmechelen met zicht op een 5-jaar contract; dat u geen vervangingsinkomen of een recht op maatschappelijke integratie ontvangt; dat u niet gewerkt hebt in uw land van herkomst of een ander land dan België; dat u in Nederland opgesloten/veroordeeld bent geweest voor drugsfeiten en wapens; als redenen dat u niet kan terugkeren naar Turkije haalt u aan dat u er geen familie, geen band met land van herkomst heeft plus uw politieke voorkeur.

U legde op 30.03.2021 uittreksels uit de DABS dd. 30.03.2021 voor van uw geboorteakte en uw huwelijksakte met C.V. (...), een attest van gezinssamenstelling dd. 30.03.2021, een getuigschrift van woonst dd. 07.02.2020, een certificaat van de opleiding schilder en van de opleiding behanger bij het CVO De Verdieping te Heusden-Zolder, uitgereikt door de Vlaamse Gemeenschap op 30.12.2019, en mailverkeer van de VZW Sociaal Bedrijfencentrum dd. 25.03.2021 en 30.03.2021, de VDAB dd.

29.03.2021 en de VDAB-bemiddelaar van de Werkwinkel te Maasmechelen dd. 30.03.2021 waaruit blijkt dat uw kandidatuur voor de stage bij de Groendienst bij SBM Maasmechelen weerhouden werd; dat u na een gunstig medisch onderzoek op 01.04.2021 eerst uw beroepsverkenkende stage (voorzien van 03.05.2021 tot 28.05.2021) aanvat en dat indien deze controle en de stage voor zowel u als de werkgever goed verloopt, u start in een LDE contract (Lokale Diensten Economie) van 5 jaar.

Op 21.10.2021 werd u bijkomend door een migratiebegeleidster gehoord in de gevangenis van Antwerpen en vulde u een tweede vragenlijst hoorrecht in. U verklaarde Nederlands, Turks, Italiaans en Engels te spreken; sinds uw geboorte in België te zijn; dat uw inmiddels verlopen Turks paspoort waarschijnlijk thuis ligt en uw F+-kaart bij de griffie ligt; dat u niet aan een ziekte lijdt die u belemmert om te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; dat u voor u in de gevangenis belandde op de (...) woonde; dat u in België getrouwd bent met V.A.C. (...) °(...) woonachtig op de (...); dat u nog 4 broers in België hebt met wie u geen contact heeft, een tante, 6 neven en nichten (met name: G.P. (...) °(...), N.P. (...) °(...), H.P. (...) °(...), U.P. (...) °(...) D.P. (...) °(...) en Ha.P. °(...)); dat u geen kinderen in België heeft maar wel een meerderjarige stiefzoon met Belgische nationaliteit, G.M. (...) °(...)2002, wonende op de (...); dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie hebt in uw land van herkomst of een ander land dan België; dat u verder nog een tante, een neef en 2 nichten in Lille (Frankrijk) heeft, twee ooms in Nijmegen (Nederland), een oom in Bonn (Duitsland) en een oom in Basel (Zwitserland); dat u geen minderjarige kinderen hebt in uw land van herkomst of een ander land dan België; u volgde kleuteronderwijs bij Basisschool De Brug in Maasmechelen, lager onderwijs in het Atheneum Maasmechelen en middelbaar onderwijs in het PTS Maasmechelen en volgde volwassenenonderwijs opleiding schilder/behanger/decoratie bij het CVO De Verdieping; als tewerkstelling in België vermeldt u dat u in mei 2021 4 weken stage hebt gedaan bij de Groendienst Maasmechelen en dat u eind mei 2021 werd meegedeeld dat u een contract van 5 jaar zou krijgen (ze hebben u laten weten dat ze u nog in dienst willen nemen); u hebt niet gewerkt in uw land van herkomst of een ander land dan België; u bent in Nederland opgesloten en veroordeeld geweest voor drugsfeiten en wapenbezit; als redenen waarom u niet kan terugkeren naar Turkije haalt u aan dat u er geen familie heeft, dat u geen enkele band heeft met uw "herkomstland", dat u een andere politieke voorkeur draagt dan het huidige bewind en dat uw vrouw en stiefzoon hier wonen en u hen niet wil achterlaten.

Uw advocaat J.D.L. (...) vroeg op 04.11.2021 aan de Administratie een bijkomende termijn om uw beroepstraject in België beter te kunnen staven omdat u de vraag verkeerd zou geïnterpreteerd hebben en dacht dat het ging om toekomstige arbeidsopportuniteiten. Op 09.11.2021 werd hem meegedeeld dat een bijkomende termijn van 15 dagen werd toegestaan om bijkomende stavingsstukken voor te leggen, quod non.

Uw beroepstraject wordt verder besproken via de informatie beschikbaar in de tewerkstellingsdatabank DOLSIS (zie infra).

In het kader van een beslissing tot beëindiging van verblijf genomen in toepassing van art. 44bis§2 van de wet van 15 december 1980, dient bijzondere aandacht gegeven worden aan artikel 8 van het EVRM en dienen de familiale banden die u onderhoudt in België onderzocht te worden. Dit is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93).

U bent momenteel gehuwd met de Italiaanse onderdane V.A.C. (...), geboren te L. (...) op (...) en bent met haar meerderjarige zoon, M.G. (...), geboren te G. (...) op (...) ingeschreven op de (...). Uw echtgenote is houder van een E+-kaart (duurzaam verblijfsrecht voor EU-onderdaan) geldig tot 27.06.2023 en uw stiefzoon bezit de Belgische nationaliteit. Volgens het verzoekschrift tot nietigverklaring van de beslissing tot weigering van de aanvraag 19ter dd. 26.02.2010 dat Meester N. B. (...) indiende bij de RVV op 07.04.2010 (zie supra) hebt u sinds begin 2007 een relatie met mevrouw C. (...), hetgeen bevestigd werd door getuigenissen van kennissen dd. 24.02.2010 en 26.02.2010, en kreeg u tijdens uw detentie (van 06.07.2007 tot 21.08.2009) zeer veel ongestoord bezoek van haar in de gevangenis en stuurde u in die jaren heel veel brieven naar haar. Op 13.10.2009 legden jullie een verklaring van wettelijke samenwoning af op de gemeente Maasmechelen en op 04.06.2010 traden jullie in het huwelijk. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat uw echtgenote u regelmatig is blijven bezoeken in de gevangenis. Het laatste bezoek van uw stiefzoon G. (...) dateert van 16.11.2016 (hij werd 10 keer geregistreerd in de periode tussen 03.12.2015 en 16.11.2016). U bracht uw elektronisch toezicht en uw penitentaire verlopen steeds door bij uw gezin. De SURB Antwerpen meldt in haar vonnis van 13.09.2019 "dat u er lange tijd niet in slaagde om een stabiel leven te leiden maar dat er wel een positieve evolutie

werd vastgesteld nu u een vaste partner heeft en u ook een vriendenkring wist op te bouwen van personen die geen banden hebben met criminaliteit. Het maatschappelijk onderzoek was positief maar van uw partner moet wel niet veel controle verwacht worden”.

Het feit dat u gehuwd bent en een stiefzoon heeft, heeft u er inderdaad niet toe aangezet om uw leven te beteren en paal en perk te stellen aan uw draaideurcriminaliteit. Uw indrukwekkend strafblad spreekt voor zich. U werd meermaals veroordeeld wegens slagen en verwondingen, deels met arbeidsongeschiktheid tot gevolg, diefstal met geweld of bedreiging, verboden wapenbezit, opzettelijke vernieling, afpersing, weerspanning, heling, bedreigingen en u bent een onverbeterlijke dader inzake drugsmisdriven. Dit getuigt allerminst van verantwoordelijkheid ten opzichte van uw gezin. Door uw aanhoudend delinquent gedrag en uw veelvuldige detenties, uw agressie- en verslavingsproblematiek en uw totaal gebrek aan norm- en waardenbesef hebt u uw voorbeeldrol als echtgenoot en stiefvader op beschamelijke wijze ingevuld. U aarzelt zelfs niet om uw familie te betrekken bij uw criminele activiteiten (zie infra). Zo werd u door de Correctionele rechtbank van Tongeren op 08.03.2013 en het Hof van Beroep te Antwerpen op 28.06.2013 veroordeeld voor het bezit voor verkoop van circa 33,9 gram cocaïne en het vervaardigen en bezit van 990 gram speed in het bijzijn van uw stiefzoon die op het ogenblik van de feiten amper 8 jaar oud was (zie supra). Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van Hasselt dd. 25.03.2016 blijkt dat u uw echtgenote inschakelde om betalingen van drugs van gedetineerden te ontvangen en op te halen bij verschillende postkantoren opdat het niet zou opvallen. Zij stond tevens in telefonisch contact met de gedetineerde die de bestellingen en de verdeling van de drugs in de gevangenis organiseerde. Zelf maakte u voor uw drughandel gebruik van het telefoonnummer van uw neef D. (...), die tijdens de weerhouden incriminatieperiode tussen 01.04.2013 en 31.12.2013 ongeveer 16 jaar oud was. Op 18.01.2018 werd u door de Correctionele rechtbank van Hasselt veroordeeld omdat u op 01.04.2016 in de gevangenis betrappt werd op het bezit van speed. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat uw echtgenote u daags voordien, op 31.03.2016 had bezocht. Het voorgaand bezoek (van uw echtgenote en nicht H. (...)) dateerde van 22.03.2016 en vond plaats achter glas. Het is dan ook heel aannemelijk dat u met de hulp van uw echtgenote deze drugs had binnengesmokkeld in de strafinrichting.

Wat betreft uw 20-jarige stiefzoon G. (...) stelt het EHRM verder in het arrest Mokrani t. Frankrijk (15 juli 2003) dat betrekkingen tussen ouders en meerderjarige kinderen niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden.

Gezien uw talrijke en lange detentieperiodes en uw beperkt beroepstraject (zie infra) is het logischerwijze uw echtgenote die hoofdzakelijk instaat voor de dagelijkse opvoeding en de kosten voor het onderhoud van uw stiefzoon. U vroeg tijdens uw elektronisch toezicht een leefvergoeding aan van het VCET (Vlaams Centrum voor Electronisch Toezicht) hetgeen een financiële tegemoetkoming is voor wie niet genoeg persoonlijke financiële middelen heeft en niet kan terugvallen op een werkloosheidsuitkering of een OCMW-leefloon (cf. <https://www.vlaanderen.be/leefvergoeding-bij-elektronisch-toezicht>). Zoals blijkt uit de bezoekerslijst van de gevangenis, heeft uw stiefzoon u tussen 17.11.2016 en 19.09.2019 (start van uw elektronische thuisdetentie) nooit meer bezocht in de gevangenis en ook sedert uw huidige detentie vanaf 24.06.2021 werd hij nog niet ingeschreven in de bezoekerslijst van de gevangenis, hetgeen doet vermoeden dat de band met uw stiefzoon toch niet zo sterk is. Niettegenstaande de relatie met uw stiefzoon tot uw privésfeer behoort, toont u allerminst het bestaan van een afhankelijkheidsband aan die verder gaat dan de normale affectieve banden.

Hoe dan ook is het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op gezins- en privéleven niet absoluut.

Inzake immigratie heeft het EHRM bij diverse gelegenheden eraan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67).

Hoewel uw echtgenote en uw stiefzoon daartoe niet gedwongen kunnen worden, zou uw echtgenote ervoor kunnen kiezen om zich samen met u en haar zoon te vestigen in een land waar u de kans zou hebben jullie gezinsleven verder te zetten. Hoewel u verklaarde geen familie en geen enkele band meer met Turkije te hebben, worden er thans geen precieze onoverkomelijke hinderpalen aangetoond, die de voortzetting van uw privé-en gezinsleven als dusdanig verhinderen in Turkije, Italië of elders in de Europese Unie en evenmin maakt u aannemelijk dat u uw gezins-en privéleven enkel en alleen in België kan verder zetten. Mocht u bij uw vrijstelling uit de gevangenis naar Turkije worden uitgewezen, belet niets u om vandaar uit een aanvraag gezinshereniging in te dienen om u bij uw echtgenote en stiefzoon in een andere EU-lidstaat te vestigen. U verklaarde tijdens uw hoorrecht op 21.10.2021 nog familie in Frankrijk, Nederland, Duitsland en Zwitserland te hebben. Zij zouden u en uw gezin bijvoorbeeld financieel kunnen ondersteunen bij de herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. De contacten met familie en vrienden die uw partner en stiefzoon in België hebben, kunnen ook op een andere manier onderhouden worden middels korte bezoeken of middels moderne communicatiemiddelen (telefoon en internet).

Mocht uw echtgenote toch met haar zoon in België blijven, dan kunnen zij contact met u onderhouden middels korte bezoeken, zij kunnen België immers vrij in – en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Dat de contacten met uw partner en stiefzoon moeilijker zullen verlopen, is uitsluitend te wijten aan uw eigen buitensporig misdadig gedrag. Daar u slechts afwisselende periodes als gezin hebt samengeleefd omwille van uw afwezigheid tijdens uw detenties, zal uw afwezigheid niet zulks een ingrijpende wijziging in hun leven tot gevolg hebben.

Voorts wordt er op gewezen dat het kerngezin beperkt is tot de ouders en de (minderjarige) kinderen, en slechts zeer uitzonderlijk kan worden uitgebreid naar andere naaste familieleden die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin. Het EHRM oordeelt ook dat “de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden” (EHRM 13 februari 2001, Ezzouhdi/Frankrijk, § 34; EHRM 10 juli 2003, Benhebba/Frankrijk, § 36).

In uw hoorrecht van 30.03.2021 maakte u nog melding van uw moeder F.S. (...). Uit het Rijksregister blijkt dat zij intussen overleden is op 30.05.2021.

U verklaarde in uw beide formulieren hoorrecht van 30.03.2021 en 21.10.2021 dat uw 4 broers in België wonen, maar dat u geen contact met hen hebt. U vermeldt ook hun namen niet.

Op 21.10.2021 meldt u nog de aanwezigheid van een tante in België (zonder haar naam te noemen) en 6 neven en nichten, met name: G.P. (...) °(...), N.P. (...) °(...), H.P. (...) °(...), U.P. (...) °(...), D.P. (...) °(...) en Ha.P. (...) °(...).

In het Rijksregister vonden we de volgende informatie terug.

Uw nichten P.N. (...), geboren te L. (...) op (...) en P.H. (...), geboren te M. (...) op (...) en uw neef P.U. (...), geboren te G. (...) op (...) zijn de kinderen van uw oudste broer P.Ma. (...), geboren in I. (...) op (...) (datum later gecorrigeerd naar (...), Belg sinds (...) 1992) en uw schoonzus S.Z. (...), geboren te Y. (...), Turkije op (...) (Belg sinds (...) 1993). Alle drie verkregen ze de Belgische nationaliteit in functie van hun vader op (...) 1992. Uw broer Ma. (...) scheidde van zijn echtgenote bij uitspraak van de Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren op (...) 2009, ingeschreven in het Rijksregister op (...) 2009. Volgens de bezoekerslijst van de gevangenis ontvangt u thans ongeveer 1 keer per maand bezoek van uw nicht H. (...), 1 keer om de twee maanden van uw nicht N. (...) en uw neef U. (...) bezocht u op 05.08.2021, 24.08.2021, 08.11.2021, 01.12.2021 en 18.12.2021. Uw schoonzus S.Z. (...) heeft u slechts 3 keer in de gevangenis bezocht tussen 14.06.2016 en 09.01.2018. Uw broer Ma. (...) was medebeklaagde bij uw veroordeling van 25.03.2016 en was reeds veroordeeld wegens drugsfeiten op 09.03.2009. Uw neef U. (...) was medebeklaagde bij uw veroordeling van 23.12.2009 en maakte later deel uit van de XTC-bende van uw broer Me. (...) (zie infra).

Uw neef Ha.P. (...), geboren op (...) te L. (...) (Belg sinds (...) 2003) en uw nicht G.P. (...), geboren op (...) te L. (...) (Belg sinds geboorte) zijn de kinderen van uw broer P.Meh. (...), geboren te I. (...) op (...) (houder van een F+-kaart geldig tot 16.01.2024 – OV (...)) en D.A. (...) °(...) in M. (...) (Belg sinds (...) 2003). Hun ouders zijn gescheiden bij uitspraak van de Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren op (...) 2012, ingeschreven in het Rijksregister op (...). Geen van hen is u ooit komen bezoeken in de gevangenis.

Uw broer Meh. (...) was medebeklaagde bij uw veroordeling van 30.04.1992 en is gekend wegens o.a. diefstal met geweld of bedreiging, opzettelijke slagen en verwondingen deels met arbeidsongeschiktheid tot gevolg, weerspanning, verboden wapendracht, gijzeling en zit momenteel ingevolge zijn veroordeling door het Hof van Beroep te Antwerpen op 18.11.2020 een gevangenisstraf van 3 jaar uit in de gevangenis van Hasselt wegens vervaardiging van psychotrope stoffen/verdoovende middelen (cannabis), een daad van deelneming zijnde aan de hoofd-of bijkomstige activiteit van een vereniging, en diefstal.

Uw neef D.P. (...) °(...) in G. (...) is eveneens Belg en de zoon van uw broer P.Me. (...), geboren te I. (...) op (...) (Belg sinds (...)1997) en K.D. (...) °(...). Zij komen evenmin voor op de bezoekerslijst van de gevangenis. Uw broer Me. (...) is eveneens een notoir figuur in het drugsmilieu (cf. krantenartikel Het Belang van Limburg dd. 24.12.2014 : https://www.hbvl.be/cnt/dmf20141224_01446174 - hierin lezen we dat verschillende leden van de familie P. (...), waaronder uw neef U. (...), werden veroordeeld als lid van de XTC-bende onder leiding van uw broer). Me. (...) was medebeklaagde bij uw veroordeling van 25.03.2016. Zijn zoon D. (...) blijkt volgens het Rijksregister ook al in hechtenis gezeten te hebben in Brugge op 13.12.2019.

Uw vierde broer tenslotte betreft P.A. (...), geboren te M. (...) op (...), met Nederlandse nationaliteit en is houder van een E+-kaart tot 25.09.2023 – OV (...)). Ook hij bezit een strafblad voor onder meer diefstal met geweld of bedreiging met wapens, afpersing, weerspanning en gijzeling en heeft u nooit bezocht in de gevangenis.

Van uw tante hebben we bij gebrek aan verdere informatie geen gegevens teruggevonden.

Vermits u zelf aangeeft dat u geen contact meer met uw broers heeft, u geen gegevens verstrekt over uw tante en de relaties met uw neven en nichten en uw schoonzussen kennelijk niet van die aard zijn dat ze de normale affectieve banden overstijgen, vallen deze familieleden niet onder de bescherming van artikel 8 EVRM. De relaties met deze familieleden kunnen verder gezet worden middels korte bezoeken aan het land waar u zou verblijven en via de moderne communicatiemiddelen.

Op 21.10.2021 verklaarde u nog dat u een tante, een neef en 2 nichten in Lille (Frankrijk) heeft, twee ooms in Nijmegen (Nederland), een oom in Bonn (Duitsland) en een oom in Basel (Zwitserland). Aangezien deze personen in het buitenland verblijven, heeft deze beslissing geen invloed op de relaties die u eventueel nog met hen onderhoudt. Zij kunnen u eventueel moreel en financieel ondersteunen bij de re-integratie in uw herkomstland of bij de vestiging met uw echtgenote in een andere EU-lidstaat.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het gezins- en privéleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw aanhoudend delinquent gedrag voortvloeit, is superieur aan de familie- en gezinsbelangen die u eventueel zou kunnen doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis,§2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

Wat betreft uw familiale situatie verwijzen we naar hetgeen hierboven werd uiteengezet.

U bent in België geboren en u bent 49 jaar oud. U ondergaat momenteel uw dertiende detentie in een Belgische gevangenis en uw strafeinde is voorzien op 21.08.2028. Vanaf de leeftijd van 18 jaar kwam u onophoudelijk in aanraking met de gerechtelijke instanties. Op een periode van 31 jaar liep u in België en Nederland maar liefst 32 strafrechtelijke veroordelingen op met een totale strafduur van 30 jaar en 7 maanden, en hebt u meer dan 13 jaar doorgebracht in gevangenschap.

Uw verblijf in België werd verschillende keren onderbroken gedurende meer dan 2 jaar, nl. tijdens uw detentie van 06.10.1998 tot 09.02.2001 (met strafonderbreking van 15.12.1998 tot 27.01.1999), op 11.04.2003 werd u van ambtswege geschrapt uit het bevolkingsregister van Maasmechelen, vervolgens

verbleef u van 27.10.2004 tot 17.01.2006 in een Nederlandse gevangenis, u zat van 06.07.2007 tot 21.08.2009 opnieuw in de Belgische gevangenis, en u wist uw verblijf pas op 22.12.2010 te regulariseren dankzij uw aanvraag 19ter dd. 04.06.2010 op basis van uw huwelijk met C.V. (...). Op 21.08.2015 werd u een tweede keer ambtelijk geschrapt en u zat opnieuw opgesloten van 16.11.2015 tot 19.09.2019. Op 02.10.2019 vroeg u op de gemeente Maasmechelen uw herinschrijving aan en pas op 28.05.2020 werd u heringeschreven met afgifte van een F+-kaart geldig tot 29.05.2025. U hebt dus meer dan 12 jaar geen verblijfsrecht gehad in België.

Gezien u in België geboren bent, is het logisch dat u hier uw schoolopleiding hebt genoten en u naast uw familie, die quasi allen de Belgische nationaliteit hebben verworven, en uw Italiaanse schoonfamilie, een vriendenkring hebt opgebouwd. In uw hoorrecht van 21.10.2021 verklaarde u dat u kleuteronderwijs volgde bij Basisschool De Brug in Maasmechelen, lager onderwijs in het Atheneum Maasmechelen en middelbaar onderwijs in het PTS Maasmechelen.

Vervolgens startte u op de leeftijd van 18 jaar uw loopbaan als draaideurcrimineel. Uit het politieverlag dd. 23.03.1992 van de Politie Maasmechelen blijkt dat u al enkele jaren gekend stond als een grote vechtersbaas. "Betrokkene (U) staat in onze gemeente en ook de aangrenzende gemeenten bekend als een gevaarlijk type welke voor niets of niemand terugdeinst. Hij (U) is vooral bekend geworden door op studentenfuiven steeds amok te maken. Betrokkene (U) heeft meestal Turkse vrienden van hetzelfde allooi welke zich aan hem (u) optrekken. Betrokkene (u) had maar een korte periode gewerkt, stond op de dop en voor het overige leefde hij (u) op de kosten van zijn (uw) ouders." Uit uw verblijfshistoriek (zie supra) blijkt dat telkens u weer op vrije voeten kwam, het niet lang duurde voor u alweer nieuwe strafbare feiten pleegde, waarbij uw agressie jegens personen, openbaar gezagsdragers in het bijzonder, alsook druggerelateerde misdrijven en uw gebrek aan respect voor andermans eigendommen de rode draad vormen.

Uw prominent strafblad en al uw strafuitvoeringen hebben uiteraard nefaste gevolgen gehad voor uw tewerkstelling op de reguliere arbeidsmarkt. We citeren uit vonnis nr. 414 van de Correctionele rechtbank van Tongeren dd. 08.03.2013: "In het "Evolutieverlag- Vrijheid onder voorwaarden" dd. 11.03.2011 geeft verslaggeefster aan: "Hij (u) geeft toe dat er coke gevonden werd en dat hij pakjes klaarmaakte voor anderen. Hij (u) stelt verder dat er soms geen alternatief is. Gegeven zijn strafblad krijgt hij geen fatsoenlijke job en heeft hij geen vast inkomen... Dat de uitzichtloosheid van de situatie en houding van beklaagde en diens stilzwijgend voornemen te volharden in zijn crimineel handelen niet beter kan omschreven worden. (...) Dat het strafverleden van beklaagde aantoonde dat hij een onverbeterlijke dader is aangaande drugsdelicten." Dit vonnis betrof uw zesde veroordeling voor drugsfeiten (uw veroordeling dd. 12.10.2004 in NL meegerekend) en u werd na deze feiten nog 3 keer veroordeeld wegens drugsmisdrijven. In uw formulieren hoorrecht van 30.03.2021 en 21.10.2021 geeft u aan dat u in de maand mei 2021 4 weken stage kon lopen bij de Groendienst Maasmechelen en dat u op het einde van uw stage een contract voor 5 jaar kreeg aangeboden. Uw advocaat vroeg op 04.11.2021 een bijkomende termijn om uw beroepstraject beter te kunnen staven, hetgeen door de Administratie werd toegestaan, maar heeft verder niets meer voorgelegd. Uit de tewerkstellingsdatabank Dolsis blijkt dat u van 13.02.2001 tot 23.04.2001 als bouwvakker tewerkgesteld was bij MG Andrea BVBA, van 17.09.2014 tot 28.08.2015 als interimarbeider bij Suni BVBA, en als stagiair bij VDAB vanaf 20.04.2021 en bij het Sociaal Bedrijvencentrum Maasmechelen SBM NV van 26.04.2021 tot 31.05.2021. Uw 5-jaar contract in de Lokale Diensteneconomie werd op 03.06.2021 geannuleerd. U bent nergens aangemeld geweest als zelfstandige. Bijgevolg hebt u tijdens heel uw leven slechts 14 maanden meegedraaid in de reguliere economie, wat bezwaarlijk aanzien kan worden als een duurzame economische binding met uw geboorteland en gastland. U vroeg tijdens de periode van uw elektronisch toezicht een leefvergoeding aan bij het VCET, u kunt immers niet terugvallen op een werkloosheidsvergoeding of een leefloon van het OCMW. Ondanks de inspanningen van de maatschappij om u, met het oog op uw reclassering, een opleiding aan te bieden in een knelpuntberoep als schilder-decorateur en hoogtewerker, en uw stage bij de Groendienst met perspectief op een 5-jaar contract in de Lokale Diensteneconomie, koos u opnieuw resoluut voor snel en grof geldgewin via de drugscriminaliteit. Gelet op de veelvuldige herhaling van de feiten blijkt het niet uw intentie om een eerlijke en stabiele job uit te oefenen met respect voor de regels van het gastland en dus op duurzame wijze te willen integreren. De in België opgedane kennis en beroepservaring, alsook uw kennis van het Turks, Nederlands, Engels en (een beetje) Italiaans kan u van nut zijn om een nieuwe start te nemen in Turkije of in elk ander land waar u besluit u (eventueel met uw gezin) te vestigen.

Met betrekking tot uw gezondheidstoestand verklaarde u in uw twee formulieren hoorrecht niet aan een ziekte te lijden die u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren. Hoewel uw jarenlang druggebruik ongetwijfeld een negatieve impact heeft op uw mentaal en fysiek welbevinden, lijkt dit geen

onoverkomelijke hinderpaal voor een verwijdering naar Turkije, gezien u daar ook toegang kan hebben tot een gepaste medische en psychische verzorging.

De door u ingevulde vragenlijst met betrekking tot het hoorrecht bevat geen informatie met betrekking tot uw vrienden in België.

De contacten met uw vrienden alhier kunnen via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft, onderhouden worden. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Turkije dan wel in een ander land.

Niettegenstaande u sinds uw geboorte het grootste deel van uw leven in België hebt doorgebracht en de meeste van uw familieleden de Belgische nationaliteit bezitten, hebt u zelf nooit stappen ondernomen om een naturalisatieaanvraag in te dienen, hetgeen erop wijst dat u meer belang hecht aan uw Turkse afkomst en cultuur dan aan de Belgische. Ook al verklaart u geen enkele band te hebben met uw "herkomstland", kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Turkije. Uw moedertalen zijn Turks en Nederlands en u bent opgegroeid in een Turks gezin waardoor u wordt geacht vertrouwd te zijn met de Turkse cultuur en gewoonten. Bij uw aanvraag voor duurzaam verblijf op 31.03.2015 legde u uw Turks paspoort nr. U02044248 voor, afgeleverd in Istanbul en geldig van 27.04.2011 tot 27.04.2021, wat veronderstelt dat u er in 2011 nog bent teruggekeerd. Uw advocaat, Meester J.V.L. (...) meldde in zijn verzoekschrift voor de RVV van 30.04.2020 dat u de laatste keer in Turkije was tijdens een citytrip zo'n 6-7 jaar geleden (dit moet dan in 2013-2014 geweest zijn). Verder bent u op de hoogte van de politieke actualiteit in Turkije, vermits u in uw beide formulieren hoorrecht verklaart niet terug te willen keren naar Turkije omdat u een andere politieke voorkeur draagt dan het huidige bewind. U stelt dat al uw familie in Europa woont, maar zij alsook uw Turkse vriendenkring beschikken ongetwijfeld nog over familieleden en/of kennissen in Turkije, die zij zouden kunnen aanspreken om u te helpen bij uw re-integratie aldaar. Hoe dan ook laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat bent om op zelfstandige basis uw leven in Turkije opnieuw op te bouwen en uw banden met dat land terug aan te sterken. Hoewel aangenomen kan worden dat een terugkeer enige aanpassing zal vergen, gelet op het jarenlange verblijf in België, maakt u geenszins aannemelijk dat er onoverkomelijke obstakels daartoe zijn (cf. EHRM, Munir Johana v. Denmark, 12 januari 2021).

Zelfs indien de integratie in Turkije wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cf. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55).

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijkt geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Gelet op uw uitgesproken agressieve en criminele ingesteldheid, uw totaal gebrek aan normbesef en schuldinzicht en u kennelijk de drugcriminaliteit als vanzelfsprekend middel beschouwt om in uw levensonderhoud te voorzien, kan het risico dat u in de toekomst nog strafbare feiten zal plegen, niet worden genegeerd. De bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Sinds uw achttiende verjaardag kwam u onophoudelijk in aanvaring met de politionele en gerechtelijke instanties. Op 30 jaar tijd liep u in België én Nederland niet minder dan 32 strafrechtelijke veroordelingen op, waaronder 9 wegens druggerelateerde feiten, 6 wegens opzettelijke slagen en verwondingen, deels met arbeidsongeschiktheid tot gevolg, 5 wegens verboden wapenbezit, 3 wegens bedreigingen, 2 wegens vernielingen, 1 wegens afpersing, 1 wegens wederrechtelijke vrijheidsberoving, en 7 wegens verkeersinbreuken. Uw straf totaal bedraagt intussen meer dan 30 jaar en 7 maanden en uw strafeinde is voorzien op 21.08.2028.

U brengt sinds 24.06.2021 uw dertiende detentie door in een Belgische gevangenis en ook in Nederland hebt u ruim 2 jaar vastgezeten in de gevangenis van Maastricht (zie supra). Door uw strafverleden komt u niet meer in aanmerking voor uitstel of werkstraffen.

Uw agressieve ingesteldheid, uw gratis geweld en totaal gebrek aan norm- en waardenbesef alsook uw zucht naar snel en grof geldgevoel vormen de rode draad in uw crimineel parcours zoals blijkt uit volgende

bloemlezing uit de talrijke vonnissen die we hebben opgevraagd ter vervollediging van uw administratief dossier.

Als jongeman trok u met uw vrienden langs drankgelegenheden en vroeg u gratis drank. Wanneer daar niet op werd ingegaan, sloeg u, samen met uw gezelschap de boel kort en klein met grote schade tot gevolg. U maakte zich ook schuldig aan diefstal met geweld. Dit leidde tot uw eerste veroordeling in 1992. De Correctionele rechtbank van Tongeren maakte in zijn vonnis van 30.04.1992 gewag "dat niet kan voorbij gegaan worden aan de omvang van de maatschappelijke onrust en de sfeer van terreur die betichte (u) samen met anderen veroorzaakte; dat de ingesteldheid van deze betichte (u) bijkomend wordt geïllustreerd door het feit dat hij de dag zelf dat hij uit voorlopige hechtenis werd vrijgelaten, opnieuw feiten pleegde; dat zijn (uw) ingesteldheid tevens blijkt uit het feit dat hij (u), lopende het onderzoek en de behandeling ter zitting nieuwe zeer ernstige feiten pleegde die nog bij het dossier konden worden gevoegd; dat als verzachtende omstandigheid het gunstig verleden van betichte kan worden weerhouden en zijn beperkt inzicht in de maatschappelijke onaanvaardbaarheid van zijn gedrag". Gelet op uw blanco strafblad kreeg u een gevangenisstraf van 3 jaar met uitstel voor 5 jaar voor 21 maanden en werd u op 09.12.1992 in voorwaardelijke vrijheid gesteld.

Tussen 26.12.1992 en 08.02.1993 "oefende P. (...) (u) zware druk uit op D. (...) V. die na een ongeval een vergoeding van 2.500.000 BEF had ontvangen. Onder bedreiging gaf V. 130.000 BEF aan P. (...). Ook D. (...) R. werd door P. (...) bedreigd en diende geld af te geven." (cf. arrest Hof van Beroep te Antwerpen dd. 27.03.1997).

Met betrekking tot de feiten die leidden tot uw veroordeling wegens wederrechtelijke vrijheidsberoving op 24.08.1993 lezen we :

"Op 11.06.1993 komt P. (...) samen met twee kompanen toe in een bar te Hasselt. Om onduidelijke redenen die te maken hebben met het speciale milieu wordt een daar zijnde jonge vrouw onder dwang meegenomen en uiteindelijk in Nederland afgezet bij een bevriende barhouder. De volgende nacht wordt dezelfde jonge dame in Maasmechelen door hetzelfde gezelschap uit een auto gesleurd, meegenomen en uiteindelijk weer losgelaten. Het betreft dus een duidelijk geval van intimidatie in specifieke omstandigheden."

Op 29.04.2010 had u slagen toegebracht aan een buschauffeur in de uitoefening van zijn bediening, in aanwezigheid van minderjarige kinderen. Uit een getuigenverklaring bleek dat de kinderen erg onder de indruk waren van het gebeuren (cf. vonnis van de Correctionele rechtbank van Tongeren dd. 14.03.2012).

Uw veroordeling door het Hof van Beroep van 16.06.2014 vond haar grondslag in een dispuut over een parkeerboete. In het vonnis van de rechtbank van Tongeren in eerste aanleg dd. 07.10.2013 lezen we: "Op 21.05.2012 ontving beklagde (u) op de Pauwengraaf te Eisden een parkeerretributie van parkeerwachter M.D. Beklaagde (u) was niet akkoord en stopte bij M. die zich op dat ogenblik ter hoogte van de winkel ICI PARIS bevond. Op dat zelfde ogenblik wil B.V. (inspecteur van politie) eveneens de ICI PARIS binnengaan met zijn vriendin. Beklaagde (u) stopt op de rijbaan, stapt uit zijn (uw) auto en gaat naar de parkeerwachter toe.

Hij (u) schreeuwt dat hij (u) hem zal kapot maken en zijn benen zal breken als hij de parkeerretributie niet ongedaan maakt. B. roept naar beklagde (u) toe dat hij (u) verder moet rijden, wijzend op de file die zich achter hem (u) vormt. Beklaagde gaat dan naar B. toe en met gebalde vuisten, trillend van woede schreeuwt hij dat B. zich niet moet moeien, dat hij hem kapot zal maken, zijn benen zal breken, dat hij een jaar niet zal kunnen werken enz. Beklaagde wordt uiteindelijk door een omstaander weggetrokken zodat B. de plaats kan verlaten."

Op 13.04.2014 werd u gearresteerd naar aanleiding van een vechtpartij aan de discotheek Versuz. U werd door inspecteurs H. en L. van de lokale politiezone HAZODI eerst voor verzorging naar het ziekenhuis gebracht en vervolgens naar het commissariaat. U was geboeid. Ter plaatse sloeg u uw armen rond de hals van inspecteur H. en nam hem in een wurggreep. Inspecteur H. kon zich uiteindelijk bevrijden uit deze wurggreep. Uit het medisch attest van 13.04.2014 blijkt dat de aan inspecteur H. toegebrachte slagen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hadden. Bij het verlenen van bijstand aan inspecteurs H. en L. werd inspecteur R. van de politiezone HAZODI gekwetst en was ook zij arbeidsongeschikt (cf. vonnis Correctionele rechtbank Hasselt dd. 19.05.2015).

De strafrechter van Tongeren oordeelde in zijn vonnis van 02.12.2016 "Dat de ten laste gelegde feiten sub A, de brandstichting van een personenwagen niet bewezen zijn. Dat de verantwoordelijke van de

brandweer duidelijk aangaf dat de brand te wijten is aan een technische panne van de wagen, en dat uit niets in de bundel enige betrokkenheid hierbij van beklaagde(u) kan afgeleid worden. Dat de overige ten laste gelegde feiten sub B, C, D en E wel bewezen zijn door het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting. Deze feiten (dd. 15.11.2015) vinden hun oorsprong in de vordering van Mevr. V. om een door haar ontleend bedrag tbv 3.000 euro, overhandigd aan de vrouw van beklaagde, terug te bekomen. Dit bedrag werd geleend gezien beklaagde P.T. (...) en zijn vrouw in financiële moeilijkheden verkeerden en de huur van hun appartement niet meer konden betalen. Dat beklaagde P. (...) de feiten pleegde nadat hij zwaar onder invloed van alcohol verkeerde, een en ander na een doopfeest en na een bezoek aan een café. Dat dit laatste gegeven uiteraard niet kan gelden als een verzachtende omstandigheid. Dat de verwondingen die hij toebracht aan Dhr P. voor niets nodig waren. Dat dit slachtoffer absoluut niets verkeerd gedaan had, maar dat hij helaas toevallig op het slechte moment op de slechte plaats was. Dat het dragen van een slagersmes door beklaagde P.T. (...) het ergste doet vermoeden en dat de verwondingen van slachtoffer P. dank zij de moedige tussenkomst van derden nog redelijk beperkt bleven."

U bent ook een onverbeterlijke dader inzake drugcriminaliteit. Uw veroordelingen van 17.06.1996, 30.09.1999, 12.10.2004 (NL), 14.04.2008, 08.03.2013, 28.06.2013, 25.03.2016, 18.01.2018 en 06.01.2022 voor een totaal van 21 jaar gevangenisstraf liegen er niet om. U was herhaaldelijk betrokken bij het bezit en de verkoop, alsook bij het vervaardigen van grote hoeveelheden drugs en amfetamines. 3 keer werd uw deelname aan vereniging weerhouden, waarvan 1 keer in de hoedanigheid van leidend persoon (veroordeling NL dd. 12.10.2004, Correctionele rechtbank Tongeren dd.14.04.2008 en Correctionele rechtbank Mechelen dd. 06.01.2022).

In het vonnis van de Meervoudige Strafkamer van Amsterdam dd. 12.10.2004 lezen we "Verdachte (u) is betrokken bij het vervoer van een grote partij pillen, in de volksmond bekend onder de naam XTC.(...) Daarnaast beschikte verdachte over zwaar wapentuig met bijhorende munitie.(...) Gelet op de hoeveelheid verdovende middelen, de aard van het wapentuig dat verdachte bezat, het feit dat hij over valse papieren beschikte en heeft geweigerd openheid van zaken te geven, maakt aannemelijk dat verdachte een belangrijke (leiders-)rol speelde binnen een groep personen die zich met het vervoer en de handel in verdovende middelen, bezig heeft gehouden." Deze feiten leverden u een gevangenisstraf op van 4 jaar, waarvan u 2 jaar hebt uitgezeten in Nederland.

In het vonnis van de Correctionele rechtbank van Tongeren dd. 14.04.2008 gaf u toe schuldig te zijn aan de u ten laste gelegde feiten (bezit en vervaardiging MDMA, cannabis, een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bedrijvigheid van een vereniging) maar hield u voor niet de leidende figuur te zijn geweest, noch de opdrachtgever tot deze misdrijven. U verwees daarvoor naar de verklaringen van uw medebeklaagden, die ter zitting onder ede bevestigden dat u geen leidinggevende rol uitoefende maar net zoals zij enkel in opdracht van uw broer "Me. (...)" hadden gehandeld. Deze verklaringen stonden echter in schril contrast met de verklaringen die deze personen hadden afgelegd tijdens het opsporingsonderzoek. "Uit de verklaringen, evenals uit de bij de huiszoeken aangetroffen goederen, de telefoonregistratie en observaties, is gebleken dat gedurende de in de dagvaarding weerhouden perioden in opdracht van verzetdoende P. (...) (u) een XTC labo werd geëxploiteerd afwisselend in de woning van B.R., en de door D.G.A. gehuurde woning te L. (...). De totale productie zou de 40.000.000 XTC pillen overtreffen.(...) Verzetdoende partij P. (...) komt duidelijk naar voren als opdrachtgever die de betalingen regelde, elke betrokkene zijn uit te voeren taak aanwees, de mdma leverde en de afgewerkte pillen in ontvangst nam. Hij (u) gaf D.G.A. de opdracht tot het huren van de woning in L. (...), van bestelwagens bestemd voor het transport van de materialen en afgewerkte producten, het bestellen van de basisproducten, het verhuizen en mee installeren van de tabletteermachine in L. (...) en het tableteren en verpakken van de XTC-pillen. B.R. werd beopdracht tot het installeren en exploiteren van de tabletteermachine in zijn woning en deze te L. (...), het leveren van technische ondersteuning mbt het onderhoud van de tabletteermachine en het leveren van het procedé voor het samenstellen van de poeders voor de tabletering. F.V. hielp in opdracht van verzetdoende partij P. (...) met de aanmaak en het verpakken van deze xtc pillen." De strafrechter verklaarde uw verzet ongegrond en bevestigde uw gevangenisstraf van 8 jaar en een geldboete van 125.000 euro initieel opgelegd door de Correctionele rechtbank van Tongeren op 06.12.2006.

Op 23.11.2010 werd u aangehouden voor onwettig bezit van circa 33,9 gram cocaïne en 990 gram speed in aanwezigheid van uw stiefzoon G.M. (...) die op het ogenblik van de feiten 8 (bijna 9) jaar oud was.

In vonnis nr 414 van de Correctionele rechtbank van Tongeren dd. 08.03.2013 lezen we dat u aan de onderzoeksrechter op 23.11.2010 had verklaard: "Ik hield deze (drugs) bij voor een ander persoon wiens

naam ik niet wens te vernoemen. Ik maakte de pakjes (cocaine) en verdeelde deze drugs over paxons. Ik kreeg daar 100 euro per 50 gram voor. In het appartement verbleef tevens mijn vrouw en mijn zoon van 9 jaar..." De rechtbank achtte uw uitleg aan de onderzoeksrechter ongeloofwaardig omwille van de oncontroleerbaarheid die u zelf schepte en oordeelde dat dit enkel getuigde van uw verwevenheid met het drugsmilieu. Ook de omvang en de verschillende soorten drugs toonden dat aan. Tevens vernemen we uit dit vonnis dat u op 21.12.2010 voorwaardelijk was vrijgelaten onder naleving van de volgende voorwaarden :"- het naleven van een uitgaansverbod tussen 20.00 uur en 06.00 uur, behoudens voor beroepsbezigheden; - gaan werken of op een actieve manier werk zoeken en de bewijzen hiervan bijbrengen bij de justitieassistent; - zich onthouden van alle contacten met personen gerelateerd aan het drugsmilieu. Dat beklaagde (u) op het moment van het opleggen van voormelde voorwaarden hiermee akkoord gegaan is. Dat diens voornemens geuit aan de raadkamer evenwel van korte duur waren gezien diens feitelijke gedragingen (...) betreffende de feiten dd. 18.01.2012 (waarvoor u op dezelfde dag veroordeeld werd bij vonnis nr 413). Op 18.01.2012 werden er bij u meer dan 5.000 XTC-pillen, 1.522 gram MDMA poeder, 525 gram amfetaminepasta voor verkoop, en bijna 3 gram amfetaminepoeder voor eigen gebruik, alsook 2 flessen van 500 ml PMK aangetroffen, nl. precursor voor de aanmaak van MDMA. De feiten waren bewezen aan de hand van het gevoerde vooronderzoek en onderzoek ter zitting, het geanalyseerde GSM-verkeer en de huiszoeking bij u. "Uit dit laatste blijkt onder meer de omgang van beklaagde (u) met de genaamde S.G. (alias "Pino"), zijnde een notoir drugsfiguur, waarmee beklaagde (u) een afspraak/onderhoud had vlak voor diens aantreffen in café "Club Italia". De uitleg van beklaagde (u), gegeven aan de onderzoeksrechter op 18.01.2012 dat hij (u) de aangetroffen producten diende bij te houden voor een derde is ongeloofwaardig en getuigt enkel van de verwevenheid van beklaagde (u) met het drugsmilieu. Dat ook de omvang en de verschillende soorten drugs die verwevenheid aantonen. (...) Dat beklaagde in onderhavig bundel in voorhechtenis zat van 18.01.2012 tot 14.02.2012. Dat de raadkamer beklaagde op deze laatste datum nog maar eens in vrijheid stelde onder naleving van de volgende voorwaarden: De woning niet verlaten tussen 20.00 uur en 07.00 uur. Een cursus volgen bij het C.A.D.(Centrum voor alcohol- en andere drugproblemen). Zich onthouden van iedere vorm van contact met personen uit het drugsmilieu in de ruimste zin van het woord. Zich wekelijks aan urinetesten onderwerpen bij zijn huisarts en de bewijzen hiervan bijbrengen bij de Lokale Politie Lanaken-Maasmechelen, op tijdstippen die met hen dienen te worden afgesproken. Zich onmiddellijk aanbieden bij de onderzoekers telkens hierom wordt verzocht. Een begeleiding volgen bij de justitie-assistent en hiertoe telefonisch contact met hen nemen, binnen de 48 uren na kennisname van deze beschikking." U had de rechtbank twee keer om een werkstraf verzocht maar de rechtbank ging daar telkens niet op in ondanks het feit dat u toen beweerde werk te hebben, gezien uw raadsman in beide strafdossiers geen enkel stuk had aangebracht dat bewees dat u de voormelde voorwaarden had nageleefd en u niets uit uw vroegere veroordelingen geleerd had. Uw raadsman had voor beide zaken de samenvoeging gevraagd in toepassing van artikel 65 van het Strafwetboek, zodat u slechts 1 straf, nl. de zwaarste zou krijgen, maar de Correctionele rechtbank ging daar niet op in omdat de ten laste gelegde feiten in de beide bundels in tijd te ver uit elkaar lagen. Daarom tekende u beroep aan bij het Hof van Beroep te Antwerpen met de vraag om toepassing te maken van artikel 65, lid 2 SW. In zijn arrest van 28.06.2013 oordeelde het Hof dat beide misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering waren van eenzelfde misdadig opzet, maar vond de opgelegde straf van 24 maanden en een geldboete van 6.000 euro bij vonnis 413 geen voldoende bestraffing voor alle misdrijven samen, zodat u een bijkomende gevangenisstraf kreeg opgelegd van 12 maanden.

Op 26.02.2016 diende u zich met 4 medebeklaagden, waaronder uw broers Ma. (...) en Me. (...), te verantwoorden voor de strafrechter van Hasselt voor drughandel in de gevangenis (nl. amfetamine (speed), heroïne en cannabis). Deze feiten pleegde u tussen 1 april 2013 en 31 december 2013. Ten aanzien van 3 beklaagden, waaronder uw broers, lagen onvoldoende bewijzen van schuld voor, zodat zij werden vrijgesproken. Uw schuld en die van beklaagde G. M. (...), was bewezen op basis van de resultaten van het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting. Uit het strafdossier blijkt dat "beklaagde MOORS telefonisch contact had met de nummers van V.C. (...) en D.P. (...); dat er zowel stortingen vanuit gevangenisrekeningen per postmandaat van gedetineerden als stortingen van de gevangenisrekening van beklaagde M. (...) gebeurden aan M.V. (...), echtgenote van beklaagde P.T. (...); dat het nummer van D.P. (...) eigenlijk werd gebruikt door beklaagde P.T. (...); de verklaringen van M.V. (...), waarin ze bevestigde dat T.P. (...) het nummer van D. (...) gebruikte en ook de persoon was die de richtlijnen gaf over het hoe en wanneer afhaken van de door de gedetineerden gestorte sommen. Zij verklaarde dat hij de code aan haar gaf en dat ze naar verschillende kantoren ging op aanraden van T. (...) zodat het niet zou opvallen." De rechter concludeerde dat : "Beklaagde P.T. (...) de ontvangst van de betalingen voor de leveringen van de drugs in de gevangenis organiseerde van buiten de gevangenis uit. Hij stond in contact met beklaagde M. (...) die de drugs verdeelde in de gevangenis. Het feit dat uit het onderzoek niet naar voor is kunnen komen hoe de drugs de gevangenis in gesmokkeld werden en hoe beklaagde M.

(...) deze in ontvangst kreeg, doet geen afbreuk aan de vaststelling (...) dat onbetwistbaar blijkt dat zowel beklaagde P.T. (...) als beklaagde M. (...) een rol speelden bij de drughandel in de gevangenis.” (cf. vonnis van de Correctionele rechtbank Hasselt dd. 25.03.2016). U werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar en een geldboete van 6.000 euro.

Op 18.01.2018 werd u nog maar eens veroordeeld tot 3 maanden gevangenisstraf en een boete van 6.000 euro omdat u op 01.04.2016 betrappt werd in de gevangenis van Hasselt op het bezit van speed. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat uw echtgenote u daags voordien had bezocht.

In het kader van het socio-economisch onderzoek gevraagd door de Administratie op 03.02.2020 met het oog op een onderzoek naar het beëindigen van uw verblijfsrecht legde u het verslag en advies van de gevangenisdirecteur van Hasselt betreffende uw voorwaardelijke invrijheidstelling dd. 23.01.2020 voor. We citeren hieruit: “4. Inhoudelijke voorwaarden: a) Onderzoek van de wettelijke tegenaanwijzingen (...)

1. De afwezigheid van vooruitzichten op sociale reclassering : Betrokkene staat sinds 09/09/2019 onder ET. Hij woont bij zijn partner te Maasmechelen, volgt een VDAB opleiding schilder en volgt begeleiding bij Zorggroep Zin. (dit is een fusie van CAD Limburg en VGGZ, staat als ambulant centrum garant voor gespecialiseerde geestelijke gezondheidszorg en drugpreventie – zie <https://www.zorggroepzin.be>) Uit het aanvangsverslag blijkt dat het ET positief gestart is. 2. Het risico van het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten : Betrokkene werd reeds verschillende keren veroordeeld en kreeg ook al kansen om zich te herpakken. Bij aanvang van huidige detentie kreeg betrokkene een strafonderbreking in afwachting van elektronisch toezicht aangezien zijn straf totaal toen minder dan 3 jaar bedroeg. Het ET startte op 28.07.2014. Betrokkene diende zich echter terug aan te bieden in de gevangenis omdat zijn straf totaal boven de 3 jaar kwam. Hij ontdeed zich van zijn enkelband op 18.10.2014 en bleef voortvluchtig tot 16.11.2015. Op 15.11.2015 werd betrokkene in het bezit gevonden van een vals Italiaans paspoort. Hij werd hiervoor veroordeeld (titel 11). Het risico op recidive op langere termijn is groot gelet op de justitiële voorgaanden, de agressieproblematiek, antisociale cognities, gebrek aan stabiliteit op vlak van tewerkstelling en financiën, gebrek aan een prosociaal netwerk. Zijn huidige relatie zou een beschermende factor zijn. We dienen hierbij te bemerken dat zijn relatie ten tijde van zijn ontvluchting ook reeds bestond. Volgens de PSD dient ingezet te worden op tewerkstelling en agressiebegeleiding om het risico op recidive te verminderen.(...) 3. Het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen : Er zijn geen aanwijzingen (...) 4. De houding van de veroordeelde ten aanzien van de slachtoffers van de misdrijven die tot zijn veroordeling hebben geleid : Betrokkene heeft spijt ten opzichte van de slachtoffers. Naar eigen zeggen zijn er betalingen aan de BP'en gebeurd via de advocaat. b) Evaluatie van het sociaal reclasseringsplan waaruit de perspectieven op reclassering van de veroordeelde blijken in het licht van de tegenaanwijzingen (...) Betrokkene staat onder ET. Uit het aanvangsverslag blijkt dat dit goed gestart is en dat betrokkene zich houdt aan de voorwaarden. Gemotiveerd voorstel tot toekenning of weigering van het elektronisch toezicht : Het ET is positief van start gegaan. Als ter zitting blijkt dat dit nog steeds goed loopt, geven we een positief advies voor VI. “

De SURB van Antwerpen kende u op 10.04.2020 inderdaad de voorwaardelijke invrijheidstelling toe. Zij motiveerde haar vonnis als volgt : “U heeft een groot aantal titels in uitvoering wegens opzettelijke slagen en verwondingen, verboden wapendracht, opzettelijke brandstichting, bedreigingen, valsheid in geschriften en inbreuken op de drugswetgeving. Uw strafeinde is voorzien voor 10 juni 2024. U heeft een uitgebreid strafregister en bent vandaag aan uw 13de detentie toe. Dit wijst op een aanslepend probleem. De PSD maakt melding van antisociale cognities en gebrek aan een prosociaal netwerk. Bovendien is er sprake van een agressieproblematiek al vanaf jonge leeftijd. Tijdens huidige detentie werd een positieve evolutie vastgesteld. Zo heeft u meer stabiliteit op het vlak van relaties en wist u een vriendenkring op te bouwen van personen die geen banden hebben met criminaliteit. (...) U woont bij uw echtgenote en haar zoon in (...). Door uw detentie was uw identiteitskaart vervallen en werd uw verblijfsrecht ingetrokken. U bent een procedure opgestart om uw verblijf te regulariseren. In afwachting van een beslissing beschikt u momenteel over een tijdelijk verblijfsrecht. U volgde met succes de beroepsopleiding schilderen bij de VDAB. U dacht met een artikel 60 OCMW wetgeving aan de slag te kunnen na uw elektronisch toezicht. In afwachting daarvan bent u gestart met vrijwilligerswerk bij Alternatief. Uiteindelijk bleek een artikel 60 niet mogelijk omwille van het te hoog inkomen van uw partner. De piste die momenteel gevolgd wordt, is het concretiseren van maatwerk bij Alternatief. Dit is momenteel on hold door de maatregelen in het kader van Covid 19. U volgt op zeer regelmatige basis agressiebegeleiding bij VGGZ Team Forte. Momenteel verloopt de begeleiding wekelijks per telefoon. U heeft voorlopig als enig inkomen de financiële tegemoetkoming van het VCET. U betaalt hiermee in maandelijkse schijven uw burgerlijke partijen en gerechtskosten. De gevangenisdirecteur en het Openbaar Ministerie adviseren positief voor een voorwaardelijke invrijheidstelling en verwijzen hiervoor naar het gunstig verloop van het elektronisch

toezicht.(...) Uit de voorliggende verslaggeving blijkt dat u de adviezen van de justitieassistent goed opvolgt en dat u gemotiveerd bent om het over een andere boeg te gooien en om een stabiel leven te leiden. Omdat er voldoende uitzichten zijn op een sociale re-integratie kent de rechtbank u vandaag de voorwaardelijke invrijheidstelling toe. U dient zich er bewust van te zijn dat het naleven van de voorwaarden en afspraken ook tijdens de voorwaardelijke invrijheidstelling nauwgezet zal opgevolgd worden en dat het uw verantwoordelijkheid is om goed gebruik te maken van de geboden kans." Uit dit vonnis blijkt tevens dat u omwille van de maatregelen met betrekking tot Covid-19 niet kon gehoord worden tijdens de zitting in het gerechtshof op 7 april 2020 maar dat u vertegenwoordigd was door uw advocaat.

Zoals reeds eerder werd aangetoond, dient er van uw echtgenote ook niet veel controle verwacht te worden.

Op 06.05.2021 troffen de politiediensten een kennelijk synthetisch drugslabo aan in een loods gelegen te 2223 Heist-op-den-Berg, Schriekstraat 139, alwaar het voertuig Ford Focus van uw schoonvader meermaals ANPR gecapteerd werd in de rechtstreekse omgeving. Naar aanleiding van de bij u gevoerde huiszoeking werden allerhande laboratorium apparatuur aangetroffen, alsook een elektrische vacuümpomp, een vacuümmachine en een precisieweegschaal, dewelke lijken te kunnen kaderen in de productie van psychotrope stoffen. Daarnaast werd een hoeveelheid aan verdovende middelen gevonden (52 gram cannabis) en 6110 EUR cash geld.

Naar aanleiding van uw arrestatie op 23.06.2021 herriep de SURB Antwerpen uw voorwaardelijke invrijheidstelling bij vonnis van 15.07.2021. Zij stelde in haar vonnis: "Bij vonnis van deze rechtbank van 10 april 2020 werd u een voorwaardelijke invrijheidstelling toegekend. U diende onder meer de volgende voorwaarden na te leven: geen strafbare feiten plegen, geen drugs bezitten of gebruiken, geen alcohol misbruiken, actief zoeken naar werk en van zodra mogelijk regelmatig werken in dienstverband. Op 1 juli 2021 werd uw dossier aanhangig gemaakt door het openbaar ministerie met het oog op de herroeping van uw voorwaardelijke invrijheidstelling wegens niet naleving van de bijzondere voorwaarden en daar u een ernstig gevaar zou uitmaken voor de fysieke en/of psychische integriteit van derden. U zou op 24 juni 2021 onder aanhoudingsmandaat geplaatst zijn wegens ernstige aanwijzingen van schuld inzake de betrokkenheid bij een synthetisch drugslabo.(...)"

Het komt niet aan de strafuitvoeringsrechtbank toe om te oordelen over uw al dan niet betrokkenheid bij de aanmaak van en de handel in verdovende middelen/psychotrope stoffen. De bevoegde instanties zullen zich hierover nog buigen en desgevallend een gepaste sanctie uitspreken. Feit is dat uit de objectieve vaststellingen van de politie blijkt dat u in het bezit was van 52 gram cannabis. U heeft derhalve de voorwaarde nummer 10 geschonden."

De Correctionele rechtbank van Mechelen achtte uw betrokkenheid bij de productie of aanmaak van verdovende middelen/psychotrope stoffen en precursoren, in het kader van een vereniging in haar vonnis van 06.01.2022 bewezen. Zij steunde daarbij op de verklaringen van uw twee medebeklaagden die stelden aangestuurd te zijn door "toto 1969"; de uitlezing van uw GSM, het retro-actief telefonie-onderzoek en de aanduiding van derde beklaagde P. van de woonplaats van "toto 1969", waaruit blijkt dat u "toto 1969" bent, de ANPR-captaties van het voertuig Ford waarmee u zich verplaatste, alsook het zendmastonderzoek, waaruit blijkt dat u zich tijdens de incriminatieperiode vaak in de directe omgeving van het drugslabo bevond, de resultaten van de huiszoeking die bij u werd uitgevoerd, het feit dat een pakket dat aangetroffen werd in het drugslabo afgeleverd werd op een adres in Genk en dat op de dag van levering het voertuig waarmee u zich verplaatste in de directe omgeving van dat leveringsadres werd gecapteerd, en uw verklaring ter zitting waarbij u uw betrokkenheid bij de feiten hebt toegegeven en stelde hand- en spandiensten verleend te hebben. Bij het bepalen van de straftoemeting stelde de rechtbank : "De bewezen feiten van productie of aanmaak van middelen zonder voorafgaande vergunning zijn bijzonder ernstig. Zij getuigen van een gebrek aan normbesef en een neiging naar gemakkelijk en snel winstbejag, zonder zich te bekommeren om de dramatische gevolgen die een verslavingsproblematiek voor de druggebruiker en zijn omgeving kan teweeg brengen. Bovendien vormt de aanmaak van synthetische drugs een ernstige bedreiging voor de volksgezondheid en houdt de rechtbank rekening met de schade van dergelijke productie op de omgeving, waaronder de impact van de vrijgekomen toxische stoffen en de vervuiling die dergelijke productie met zich meebrengt." Uw raadsman verzocht ter zitting om uw straf te beperken tot een gevangenisstraf van 2 jaar. De rechtbank meende echter dat een hogere straf diende te worden opgelegd, gelet op de ernst van de feiten, het georganiseerd en winstgevend karakter ervan en uw strafrechtelijke voorgaanden, waaruit u kennelijk geen enkele les hebt getrokken en

waardoor enkel effectieve straffen mogelijk zijn. Bijgevolg werd u, in staat van bijzondere herhaling, veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 8.000 euro.

De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het EHRM. Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19/02/1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30/11/1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11/07/2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10/07/2003, Benhebba t. Frankrijk). Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip "ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid" valt (cf. conclusie in HvJ 23/11/2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: "46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25/10/2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26/10/1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17/01/2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19/01/1999, Calfa, C-348/96, Jurispr. blz. I-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67).

U hebt zich bovendien ook 5 keer schuldig gemaakt aan inbreuken op de wapenwetgeving, waarbij u zich uiteraard niet kan verschuilen achter enige onwetendheid. Het voorhanden hebben van wapens bevordert het gebruik ervan en veroorzaakt gevoelens van onveiligheid in de samenleving. U heeft hiermee een potentieel gevaarlijke situatie gecreëerd, omdat het voorhanden hebben van genoemde wapens kan leiden tot het gebruik ervan en dus een onaanvaardbaar risico voor de veiligheid van personen met zich mee kan brengen.

U hebt ook herhaaldelijk gebruik gemaakt van valse identiteitsdocumenten in een poging u te onttrekken aan de gerechtelijke instanties. Dit wijst op uw onverbetterlijke criminele ingesteldheid.

Tenslotte werd u tussen 12.03.1991 en 23.02.2021 5 keer politieel veroordeeld door de politierechtbank wegens verkeersinbreuken. De Wegcode bevat alle Belgische regels inzake verkeersveiligheid, er zijn 4 graden van overtredingen, de vierde graad betreft de zwaarste overtredingen en zijn automatisch het voorwerp van een dagvaarding voor de Politierechtbank. Hoewel deze veroordelingen geen correctionele veroordelingen zijn, gaat het toch om ernstige overtredingen omdat zij de veiligheid van mensen in gevaar kunnen brengen, hetgeen uit uw globaal handelen de minste van uw zorgen blijkt. Ze tonen ook uw gebrek aan respect voor de minimale regels van de maatschappij waarin u leeft.

Overwegende de aard van de gepleegde feiten, hun ernst en hun veelvuldigheid, hun bijzonder verontrustende karakter, de veroorzaakte verstoring van de openbare orde, het gratuite geweld dat u heeft gebruikt, uw getoonde minachting voor andermans fysieke en psychische integriteit evenals het bijzonder traumatiserende karakter van zulk handelen voor uw slachtoffers;

Overwegende dat u dienvolgens door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag heeft gepleegd op de openbare orde en dat uw aanwezigheid in het land een ernstige, reële en actuele bedreiging vormt die een fundamenteel belang van de Belgische maatschappij aantast;

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Gelet op al deze elementen, wordt krachtens artikel 44bis, §2 van de wet van 15/12/1980 een einde gemaakt aan uw verblijf om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid."

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

2.2. De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en de formele motiveringsplicht, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het vertrouwensbeginsel.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

"Met betrekking tot het onderzoek naar land van herkomst.

Art. 44bis, §4 luidt:

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.}1-

Verweerder heeft met de volgende elementen helemaal geen rekening gehouden:

De mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong: dit wordt niet nagaan. Dit is nochtans in dit geval absoluut cruciaal. Verzoeker is immers in België geboren, hij heeft hier altijd gewoond. Hij heeft geen sociale banden in Turkije. In een andere passage stelt verweerder: 'Betrokkene is in België geboren, zijn Turkse moeder woont in België, net als zijn broers Me. (...) ((...)) van Turkse nationaliteit, Me. (...) (°(...)) van Belgische nationaliteit, A. (...) ((...)) van Nederlandse nationaliteit, en desgevallend hun gezin'.

Hoewel dit cruciale elementen zijn bij de eventuele beoordeling van de banden met Turkije wordt zijn land van herkomst helemaal niet genoemd in bestreden beslissing. Verzoeker heeft geen banden met Turkije. Al zijn familie woont in Europa.

De duur van verzoekers verblijf in België: Verzoeker werd in het jaar 1972 in België geboren. Hij heeft hier steeds gewoond. Hij is dus al 48 jaar in België. Dit is opvallend. Toch werd hiermee geen rekening gehouden.

Geen rekening houden met zo'n elementen is onvoldoende in het licht van art. 43 Vw.

Verweerder heeft ook onvoldoende en onvoldoende zorgvuldig rekening gehouden met de volgende elementen:

Gezinsleven: verzoeker woont samen met zijn vrouw en stiefzoon. Hij behandelt zijn stiefzoon als zijn eigen zoon, staat in voor zijn opvoeding, is volop betrokken in zijn leven. Hiermee wordt onvoldoende rekening gehouden.

Het is niet zo dat wanneer men deze elementen louter vernoemt dat er daadwerkelijk rekening werd gehouden met deze zaken.

Zeer duidelijk stelt de facto dat verzoeker zijn plan moet trekken maar hier niet kan blijven. Men haalt hypothetisch aan dat hij naar een ander Europees land zou kunnen gaan of zelfs Turkije terwijl men van geen enkele van die landen in concreto onderzocht of verzoeker recht op verblijf heeft.

Zelfs met betrekking tot Turkije geeft gedaagde hier geen uitsluitel over. De motivering hieromtrent luidt als volgt:

Niettegenstaande u sinds uw geboorte het grootste deel van uw leven in België hebt doorgebracht en de meeste van uw familieleden de Belgische nationaliteit bezitten, hebt u zelf nooit stappen ondernomen om een naturalisatieaanvraag in te dienen, hetgeen erop wijst dat u meer belang hecht aan uw Turkse afkomst en cultuur dan aan de Belgische. Ook al verklaart u geen enkele band te hebben met uw "herkomstland", kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Turkije. Uw moedertalen zijn Turks en Nederlands en u bent opgegroeid in een Turks gezin waardoor u wordt geacht vertrouwd te zijn met de Turkse cultuur en gewoonten. Bij uw aanvraag voor duurzaam verblijf op 31.03.2015 legde u uw Turks paspoort nr. U02044248 voor, afgeleverd in Istanbul en geldig van 27.04.2011 tot 27.04.2021, wat veronderstelt dat u er in 2011 nog bent teruggekeerd. Uw advocaat, Meester Jan VAN LAER meldde in zijn verzoekschrift voor de RVV van 30.04.2020 dat u de laatste keer in Turkije was tijdens een citytrip zo'n 6-7 jaar geleden (dit moet dan in 2013- 2014 geweest zijn). Verder bent u op de hoogte van de politieke actualiteit in Turkije, vermits u in uw beide formulieren hoorrecht verklaart niet terug te willen keren naar Turkije omdat u een andere politieke voorkeur draagt dan het huidige bewind. U stelt dat al uw familie in Europa woont, maar zij alsook uw Turkse vriendenkring beschikken ongetwijfeld nog over familieleden en/of kennissen in Turkije, die zij zouden kunnen aanspreken om u te helpen bij uw re-integratie aldaar. Hoe dan ook laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat bent om op zelfstandige basis uw leven in Turkije opnieuw op te bouwen en uw banden met dat land terug aan te sterken. Hoewel aangenomen kan worden dat een terugkeer enige aanpassing zal vergen, gelet op het jarenlange verblijf in België, maakt u geenszins aannemelijk dat er onoverkomelijke obstakels daartoe zijn (cf. EHRM, Munir Johana v. Denmark, 12 januari 2021).

Dat zeer duidelijk het paspoort van verzoeker niet langer geldig is en er dus geen zekerheid kan zijn omtrent een verlies van nationaliteit/verblijf in Turkije. Het komt verzoeker voor dat gedaagde zulks in haar onderzoek had moeten meenemen hetgeen duidelijk niet gebeurt.

Met betrekking tot de andere Europese landen kan verzoeker louter herhalen dat dit puur hypothetisch is en door niets kan worden gestaafd.

Dat zulks neerkomt op niet afdoende motivering en dan ook een schending uitmaakt van de materiële motiveringsplicht.

Met betrekking tot het vertrouwensbeginsel

Verzoeker werd in juni 2020 een F+ kaart afgeleverd. Dat zulks de facto betekent dat gedaagde op dat ogenblik geen probleem had met de antecedenten van verzoeker en zich neerlegde bij de situatie.

Thans gaat men wel over tot intrekking maar verzwijgt men een eerdere poging tot intrekking.

Deze gewijzigde houding blijkt niet uit de bestreden beslissing en kan moeilijk verklaard worden door een bijkomende veroordeling die verzoeker opliep.

Dat verzoeker mocht vertrouwen op de overheid dat zijn strafrechtelijk verleden geen verder probleem kon vormen voor zijn verblijf.

Deze verwachting die overigens niet contra legem is werd duidelijk niet gehonoreerd daar er nu een nieuwe beslissing tot intrekking verblijf werd genomen.

Dat zulks een schending maakt van het vertrouwensbeginsel."

3.2. De bepalingen van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen

en dit op afdoende wijze. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

3.3. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.4. De aangevoerde schending van de motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de bestreden beslissing is genomen en waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

Artikel 44bis, §2 en §4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinqües en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

(...)

§ 4.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

3.5. De verzoekende partij citeert in haar verzoekschrift artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet en betoogt dat de verwerende partij helemaal geen rekening heeft gehouden met de mate waarin zij bindingen heeft met het land van oorsprong, dat dit niet wordt nagegaan, dat dit nochtans in dit geval absoluut cruciaal is daar zij immers in België is geboren, zij hier altijd heeft gewoond en zij geen sociale banden meer heeft in Turkije, dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat zij in België geboren is, haar Turkse moeder in België woont net als haar broers en desgevallend hun gezin, dat hoewel dit cruciale elementen zijn bij de eventuele beoordeling van de banden met Turkije, haar land van herkomst helemaal niet wordt genoemd in de bestreden beslissing. De verzoekende partij benadrukt dat zij geen banden heeft met Turkije, dat al haar familie in Europa woont.

Met haar betoog gaat de verzoekende partij er volledig aan voorbij dat in de bestreden beslissing wel degelijk haar land van herkomst wordt vermeld, erkend wordt dat zij in België geboren is, hier altijd heeft gewoond en haar (gekende) familie in België en Europa verblijft en er wel degelijk een beoordeling wordt gemaakt van de mate waarin zij bindingen heeft met het land van herkomst, en dit als volgt:

“Niettegenstaande u sinds uw geboorte het grootste deel van uw leven in België hebt doorgebracht en de meeste van uw familieleden de Belgische nationaliteit bezitten, hebt u zelf nooit stappen ondernomen om een naturalisatieaanvraag in te dienen, hetgeen erop wijst dat u meer belang hecht aan uw Turkse afkomst en cultuur dan aan de Belgische. Ook al verklaart u geen enkele band te hebben met uw “herkomstland”, kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Turkije. Uw moedertalen zijn Turks en Nederlands en u bent opgegroeid in een Turks gezin waardoor u wordt geacht vertrouwd te zijn met de Turkse cultuur en gewoonten. Bij uw aanvraag voor duurzaam verblijf op 31.03.2015 legde u uw Turks paspoort nr. U02044248 voor, afgeleverd in Istanbul en geldig van 27.04.2011 tot 27.04.2021, wat veronderstelt dat u er in 2011 nog bent teruggekeerd. Uw advocaat, Meester J.V.L. (...) meldde in zijn verzoekschrift voor de RVV van 30.04.2020 dat u de laatste

keer in Turkije was tijdens een citytrip zo'n 6-7 jaar geleden (dit moet dan in 2013-2014 geweest zijn). Verder bent u op de hoogte van de politieke actualiteit in Turkije, vermits u in uw beide formulieren hoorrecht verklaart niet terug te willen keren naar Turkije omdat u een andere politieke voorkeur draagt dan het huidige bewind. U stelt dat al uw familie in Europa woont, maar zij alsook uw Turkse vriendenkring beschikken ongetwijfeld nog over familieleden en/of kennissen in Turkije, die zij zouden kunnen aanspreken om u te helpen bij uw re-integratie aldaar. Hoe dan ook laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat bent om op zelfstandige basis uw leven in Turkije opnieuw op te bouwen en uw banden met dat land terug aan te sterken. Hoewel aangenomen kan worden dat een terugkeer enige aanpassing zal vergen, gelet op het jarenlange verblijf in België, maakt u geenszins aannemelijk dat er onoverkomelijke obstakels daartoe zijn (cf. EHRM, Munir Johana v. Denmark, 12 januari 2021). Zelfs indien de integratie in Turkije wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat dit deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cf. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55)."

Door enkel te herhalen dat zij geen sociale banden meer heeft in Turkije, dat zij in België geboren is en hier altijd heeft gewoond, dat haar ganse familie in België en Europa woont en zij geen banden heeft met Turkije, toont zij geenszins aan dat voormelde motieven, waarin met deze elementen rekening werd gehouden, foutief of kennelijk onredelijk zijn.

3.6. Voorts meent de verzoekende partij ook dat geen rekening gehouden werd met de duur van haar verblijf in België, dat zij in het jaar 1972 in België werd geboren, hier steeds heeft gewoond en aldus reeds 48 jaar in België is, dat hoewel dit opvallend is hiermee geen rekening werd gehouden, dat geen rekening houden met zo'n elementen onvoldoende is in het licht van artikel 43 van de Vreemdelingenwet.

Met voormeld betoog gaat de verzoekende partij opnieuw volledig voorbij aan de concrete en uitgebreide motieven in de bestreden beslissing waar gesteld wordt:

"U bent in België geboren en u bent 49 jaar oud. U ondergaat momenteel uw dertiende detentie in een Belgische gevangenis en uw strafeinde is voorzien op 21.08.2028. Vanaf de leeftijd van 18 jaar kwam u onophoudelijk in aanraking met de gerechtelijke instanties. Op een periode van 31 jaar liep u in België en Nederland maar liefst 32 strafrechtelijke veroordelingen op met een totale strafduur van 30 jaar en 7 maanden, en hebt u meer dan 13 jaar doorgebracht in gevangenschap.

Uw verblijf in België werd verschillende keren onderbroken gedurende meer dan 2 jaar, nl. tijdens uw detentie van 06.10.1998 tot 09.02.2001 (met strafonderbreking van 15.12.1998 tot 27.01.1999), op 11.04.2003 werd u van ambtswege geschrapt uit het bevolkingsregister van Maasmechelen, vervolgens verbleef u van 27.10.2004 tot 17.01.2006 in een Nederlandse gevangenis, u zat van 06.07.2007 tot 21.08.2009 opnieuw in de Belgische gevangenis, en u wist uw verblijf pas op 22.12.2010 te regulariseren dankzij uw aanvraag 19ter dd. 04.06.2010 op basis van uw huwelijk met C.V. (...). Op 21.08.2015 werd u een tweede keer ambtelijk geschrapt en u zat opnieuw opgesloten van 16.11.2015 tot 19.09.2019. Op 02.10.2019 vroeg u op de gemeente Maasmechelen uw herinschrijving aan en pas op 28.05.2020 werd u heringeschreven met afgifte van een F+-kaart geldig tot 29.05.2025. U hebt dus meer dan 12 jaar geen verblijfsrecht gehad in België.

Gezien u in België geboren bent, is het logisch dat u hier uw schoolopleiding hebt genoten en u naast uw familie, die quasi allen de Belgische nationaliteit hebben verworven, en uw Italiaanse schoonfamilie, een vriendenkring hebt opgebouwd. In uw hoorrecht van 21.10.2021 verklaarde u dat u kleuteronderwijs volgde bij Basisschool De Brug in Maasmechelen, lager onderwijs in het Atheneum Maasmechelen en middelbaar onderwijs in het PTS Maasmechelen.

Vervolgens startte u op de leeftijd van 18 jaar uw loopbaan als draaideurcrimineel. (...)

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Gelet op uw uitgesproken agressieve en criminele ingesteldheid, uw totaal gebrek aan normbesef en schuldinzicht en u kennelijk de drugcriminaliteit als vanzelfsprekend middel beschouwt om in uw levensonderhoud te voorzien, kan het risico dat u in de toekomst nog strafbare feiten zal plegen, niet worden genegeerd. De bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden. Sinds uw achttiende verjaardag kwam u onophoudelijk in aanvaring met de politieke en gerechtelijke instanties. Op 30 jaar tijd liep u in België én Nederland niet minder dan 32 strafrechtelijke veroordelingen

op, waaronder 9 wegens druggerelateerde feiten, 6 wegens opzettelijke slagen en verwondingen, deels met arbeidsongeschiktheid tot gevolg, 5 wegens verboden wapenbezit, 3 wegens bedreigingen, 2 wegens vernielingen, 1 wegens afpersing, 1 wegens wederrechtelijke vrijheidsberoving, en 7 wegens verkeersinbreuken. Uw straftotaal bedraagt intussen meer dan 30 jaar en 7 maanden en uw strafeinde is voorzien op 21.08.2028.

U brengt sinds 24.06.2021 uw dertiende detentie door in een Belgische gevangenis en ook in Nederland hebt u ruim 2 jaar vastgezeten in de gevangenis van Maastricht (zie supra). Door uw strafverleden komt u niet meer in aanmerking voor uitstel of werkstraffen. ”

Door er enkel opnieuw op te wijzen dat zij in België geboren is en hier steeds gewoond heeft, slaagt zij er niet in voormelde overwegingen te weerleggen of te ontcrachten. Zij toont met haar betoog niet aan dat voormelde motieven niet zouden volstaan om te begrijpen waarom het feit dat zij in België geboren is en hier steeds gewoond heeft *in casu* niet volstaat om het verblijfsrecht te behouden. Zij maakt evenmin aannemelijk dat deze motieven foutief of kennelijk onredelijk zijn.

3.7. Daarnaast meent de verzoekende partij eveneens dat de verwerende partij onvoldoende en onvoldoende zorgvuldig rekening heeft gehouden met haar gezinsleven. Zij stelt dat zij samenwoont met haar vrouw en stiefzoon, dat zij haar stiefzoon behandelt als haar eigen zoon, dat zij in staat voor zijn opvoeding en volop betrokken is in zijn leven, dat hiermee onvoldoende rekening wordt gehouden, dat het niet zo is dat wanneer men deze elementen louter vernoemt, dat er daadwerkelijk rekening werd gehouden met deze zaken.

De Raad stelt vast dat, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, de verwerende partij wel degelijk terdege rekening heeft gehouden met het door de verzoekende partij aangevoerde gezinsleven en de samenwoning met haar vrouw en haar stiefzoon en dat het niet enkel gaat om het louter vernoemen van deze elementen doch dat uit de motieven duidelijk blijkt dat een afweging wordt gemaakt op grond van de concrete elementen in het dossier of het gezinsleven met haar vrouw en stiefzoon *in casu* het beëindigen van het verblijf in de weg kan staan, en dit als volgt:

“U bent momenteel gehuwd met de Italiaanse onderdane V.A.C. (...), geboren te L. (...) op (...) en bent met haar meerderjarige zoon, M.G. (...), geboren te G. (...) op (...) ingeschreven op de (...). Uw echtgenote is houder van een E+-kaart (duurzaam verblijfsrecht voor EU-onderdaan) geldig tot 27.06.2023 en uw stiefzoon bezit de Belgische nationaliteit. Volgens het verzoekschrift tot nietigverklaring van de beslissing tot weigering van de aanvraag 19ter dd. 26.02.2010 dat Meester N. B. (...) indiende bij de RVV op 07.04.2010 (zie supra) hebt u sinds begin 2007 een relatie met mevrouw C. (...), hetgeen bevestigd werd door getuigenissen van kennissen dd. 24.02.2010 en 26.02.2010, en kreeg u tijdens uw detentie (van 06.07.2007 tot 21.08.2009) zeer veel ongestoord bezoek van haar in de gevangenis en stuurde u in die jaren heel veel brieven naar haar. Op 13.10.2009 legden jullie een verklaring van wettelijke samenwoning af op de gemeente Maasmechelen en op 04.06.2010 traden jullie in het huwelijk. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat uw echtgenote u regelmatig is blijven bezoeken in de gevangenis. Het laatste bezoek van uw stiefzoon G. (...) dateert van 16.11.2016 (hij werd 10 keer geregistreerd in de periode tussen 03.12.2015 en 16.11.2016). U bracht uw elektronisch toezicht en uw penitentaire verlopen steeds door bij uw gezin. De SURB Antwerpen meldt in haar vonnis van 13.09.2019 “dat u er lange tijd niet in slaagde om een stabiel leven te leiden maar dat er wel een positieve evolutie werd vastgesteld nu u een vaste partner heeft en u ook een vriendenkring wist op te bouwen van personen die geen banden hebben met criminaliteit. Het maatschappelijk onderzoek was positief maar van uw partner moet wel niet veel controle verwacht worden”.

Het feit dat u gehuwd bent en een stiefzoon heeft, heeft u er inderdaad niet toe aangezet om uw leven te beteren en paal en perk te stellen aan uw draaideurcriminaliteit. Uw indrukwekkend strafblad spreekt voor zich. U werd meermaals veroordeeld wegens slagen en verwondingen, deels met arbeidsongeschiktheid tot gevolg, diefstal met geweld of bedreiging, verboden wapenbezit, opzettelijke vernieling, afpersing, weerspanning, heling, bedreigingen en u bent een onverbeterlijke dader inzake drugsmisdriven. Dit getuigt allerminst van verantwoordelijkheid ten opzichte van uw gezin. Door uw aanhoudend delinquent gedrag en uw veelvuldige detenties, uw agressie- en verslavingsproblematiek en uw totaal gebrek aan norm- en waardenbesef hebt u uw voorbeeldrol als echtgenoot en stiefvader op beschamelijke wijze ingevuld. U aarzelt zelfs niet om uw familie te betrekken bij uw criminele activiteiten (zie infra). Zo werd u door de Correctionele rechtbank van Tongeren op 08.03.2013 en het Hof van Beroep te Antwerpen op 28.06.2013 veroordeeld voor het bezit voor verkoop van circa 33,9 gram cocaïne en het vervaardigen en bezit van 990 gram speed in het bijzijn van uw stiefzoon die op het ogenblik van de feiten amper 8 jaar oud was (zie supra). Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van Hasselt dd. 25.03.2016 blijkt dat u uw echtgenote inschakelde om betalingen van drugs van gedetineerden te ontvangen en op te halen bij

verschillende postkantoren opdat het niet zou opvallen. Zij stond tevens in telefonisch contact met de gedetineerde die de bestellingen en de verdeling van de drugs in de gevangenis organiseerde. Zelf maakte u voor uw drughandel gebruik van het telefoonnummer van uw neef D. (...), die tijdens de weerhouden incriminatieperiode tussen 01.04.2013 en 31.12.2013 ongeveer 16 jaar oud was. Op 18.01.2018 werd u door de Correctionele rechtbank van Hasselt veroordeeld omdat u op 01.04.2016 in de gevangenis betrappt werd op het bezit van speed. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat uw echtgenote u daags voordien, op 31.03.2016 had bezocht. Het voorgaand bezoek (van uw echtgenote en nicht H. (...)) dateerde van 22.03.2016 en vond plaats achter glas. Het is dan ook heel aannemelijk dat u met de hulp van uw echtgenote deze drugs had binnengesmokkeld in de strafinrichting.

Wat betreft uw 20-jarige stiefzoon G. (...) stelt het EHRM verder in het arrest Mokrani t. Frankrijk (15 juli 2003) dat betrekkingen tussen ouders en meerderjarige kinderen niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden.

Gezien uw talrijke en lange detentieperiodes en uw beperkt beroepstraject (zie infra) is het logischerwijze uw echtgenote die hoofdzakelijk instaat voor de dagelijkse opvoeding en de kosten voor het onderhoud van uw stiefzoon. U vroeg tijdens uw elektronisch toezicht een leefvergoeding aan van het VCET (Vlaams Centrum voor Electronisch Toezicht) hetgeen een financiële tegemoetkoming is voor wie niet genoeg persoonlijke financiële middelen heeft en niet kan terugvallen op een werkloosheidsuitkering of een OCMW-leefloon (cf. <https://www.vlaanderen.be/leefvergoeding-bij-elektronisch-toezicht>). Zoals blijkt uit de bezoekerslijst van de gevangenis, heeft uw stiefzoon u tussen 17.11.2016 en 19.09.2019 (start van uw elektronische thuisdetentie) nooit meer bezocht in de gevangenis en ook sedert uw huidige detentie vanaf 24.06.2021 werd hij nog niet ingeschreven in de bezoekerslijst van de gevangenis, hetgeen doet vermoeden dat de band met uw stiefzoon toch niet zo sterk is. Niettegenstaande de relatie met uw stiefzoon tot uw privé sfeer behoort, toont u allerm minst het bestaan van een afhankelijkheidsband aan die verder gaat dan de normale affectieve banden.

Hoe dan ook is het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op gezins- en privéleven niet absoluut.

Inzake immigratie heeft het EHRM bij diverse gelegenheden eraan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67).

Hoewel uw echtgenote en uw stiefzoon daartoe niet gedwongen kunnen worden, zou uw echtgenote ervoor kunnen kiezen om zich samen met u en haar zoon te vestigen in een land waar u de kans zou hebben jullie gezinsleven verder te zetten. Hoewel u verklaarde geen familie en geen enkele band meer met Turkije te hebben, worden er thans geen precieze onoverkomelijke hinderpalen aangetoond, die de voortzetting van uw privé-en gezinsleven als dusdanig verhinderen in Turkije, Italië of elders in de Europese Unie en evenmin maakt u aannemelijk dat u uw gezins-en privéleven enkel en alleen in België kan verder zetten. Mocht u bij uw vrijstelling uit de gevangenis naar Turkije worden uitgewezen, belet niets u om vandaar uit een aanvraag gezinshereniging in te dienen om u bij uw echtgenote en stiefzoon in een andere EU-lidstaat te vestigen. U verklaarde tijdens uw hoorrecht op 21.10.2021 nog familie in Frankrijk, Nederland, Duitsland en Zwitserland te hebben. Zij zouden u en uw gezin bijvoorbeeld financieel kunnen ondersteunen bij de herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. De contacten met familie en vrienden die uw partner en stiefzoon in België hebben, kunnen ook op een andere manier onderhouden worden middels korte bezoeken of middels moderne communicatiemiddelen (telefoon en internet).

Mocht uw echtgenote toch met haar zoon in België blijven, dan kunnen zij contact met u onderhouden middels korte bezoeken, zij kunnen België immers vrij in – en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Dat de contacten met uw partner en stiefzoon moeilijker zullen verlopen, is uitsluitend te wijten aan uw eigen buitensporig misdadig gedrag. Daar u slechts afwisselende periodes als gezin hebt samengeleefd omwille van uw afwezigheid tijdens uw detenties, zal uw afwezigheid niet zulks een ingrijpende wijziging in hun leven tot gevolg hebben. ”

De verzoekende partij slaagt er met haar betoog, waar zij voornamelijk enkel herhaalt dat zij samenwoont met haar vrouw en stiefzoon, geenszins in voormelde motieven te weerleggen of ontcrachten. Zij toont

geenszins aan dat voormelde motieven onvoldoende of onvoldoende zorgvuldig zijn. Met de loutere bewering dat zij haar stiefzoon behandelt als haar eigen zoon, dat zij in staat voor zijn opvoeding en volop betrokken is in zijn leven weerlegt zij geenszins de vaststellingen in de bestreden beslissing dat gezien haar talrijke en lange detentieperiodes en haar beperkt beroepstraject het logisch is dat haar echtgenote hoofdzakelijk instaat voor de dagelijkse opvoeding en kosten voor het onderhoud van de stiefzoon van de verzoekende partij, dat uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat de stiefzoon de verzoekende partij nooit heeft bezocht tussen 17 november 2016 en 19 september 2019 en dat hij ook sedert de huidige detentie van de verzoekende partij vanaf 24 juni 2021 nog niet ingeschreven is op de bezoekerslijst van de gevangenis, zodat vermoed kan worden dat de band met de stiefzoon toch niet zo sterk is en er geen afhankelijkheidsband die verder gaat dan de normale affectieve banden wordt aangetoond.

3.8. Vervolgens meent de verzoekende partij dat in de bestreden beslissing *de facto* wordt gesteld dat zij haar plan moet trekken maar hier niet kan blijven, dat hypothetisch gesteld wordt dat zij naar een ander land zou kunnen gaan of zelfs naar Turkije terwijl men van geen enkele van die landen *in concreto* onderzocht of zij er recht op verblijf heeft, dat zelfs met betrekking tot Turkije de verwerende partij hier geen uitsluitsel over geeft, dat zeer duidelijk haar paspoort niet langer geldig is en er dus geen zekerheid kan zijn omtrent een verlies van nationaliteit/verblijf in Turkije, dat het haar voorkomt dat de verwerende partij zulks in haar onderzoek had moeten meenemen hetgeen duidelijk niet gebeurd is, dat met betrekking tot de Europese landen zij louter kan herhalen dat dit puur hypothetisch is en door niets kan worden gestaafd waarna zij concludeert dat dit neerkomt op een niet afdoende motivering.

Betreffende de vermelding in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij haar leven kan verderzetten in Italië of elders in de Europese Unie wijst de Raad er vooreerst op dat deze overwegingen overtuigend zijn daar in de bestreden beslissing op afdoende wijze wordt gemotiveerd waarom kan aangenomen worden dat de verzoekende partij haar leven kan verderzetten in Turkije, haar land van nationaliteit. De eventuele gegrondheid van kritiek op overtuigende motieven kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Bovendien blijkt dat in de bestreden beslissing wel degelijk werd onderzocht of er sprake is van een recht op verblijf in andere EU-landen, doch men ervan uitging dat dit niet zo was maar wel vaststelde *“(h)oe wel uw echtgenote en uw stiefzoon daartoe niet gedwongen kunnen worden, zou uw echtgenote ervoor kunnen kiezen om zich samen met u en haar zoon te vestigen in een land waar u de kans zou hebben jullie gezinsleven verder te zetten. (...), worden er thans geen precieze onoverkomelijke hinderpalen aangetoond, die de voortzetting van uw privé- en gezinsleven als dusdanig verhinderen in Turkije, Italië of elders in de Europese Unie en evenmin maakt u aannemelijk dat u uw gezins- en privéleven enkel en alleen in België kan verder zetten. Mocht u bij uw vrijstelling uit de gevangenis naar Turkije worden uitgewezen, belet niets u om vandaar uit een aanvraag gezinshereniging in te dienen om u bij uw echtgenote en stiefzoon in een andere EU-lidstaat te vestigen.”* (eigen onderlijnen).

De verzoekende partij kan niet gevolgd worden dat slechts hypothetisch werd gesteld dat zij naar Turkije zou kunnen gaan en niet *in concreto* werd onderzocht of zij er een recht op verblijf heeft, nu uit de motieven van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat wordt aangegeven dat de verzoekende partij over de Turkse nationaliteit beschikt en dat zij in het bezit is van een Turks paspoort nr. U02044248, afgeleverd in Istanbul en geldig van 27 april 2011 tot 27 april 2021. Uit het loutere feit dat de geldigheidsstermijn van het Turkse paspoort verlopen is, kan geenszins *ipso facto* afgeleid worden dat de verzoekende partij haar Turkse nationaliteit en/of een recht op verblijf in Turkije zou zijn verloren, minstens toont de verzoekende partij dit niet aan. Nu geen andere elementen of indicaties voorlagen waaruit zou blijken dat de verzoekende partij haar Turkse nationaliteit en/of een recht op verblijf in Turkije zou zijn verloren of dreigde te verliezen, minstens toont de verzoekende partij dit niet aan, blijkt niet welke elementen de verwerende partij in haar onderzoek had moeten meenemen omtrent de mogelijkheid tot terugkeer naar Turkije. Bovendien betreft de bestreden beslissing geen verwijderingsbeslissing en dient overeenkomstig artikel 44bis, §4 van de Vreemdelingenwet de verwerende partij enkel na te gaan in welke mate de verzoekende partij bindingen heeft met haar land van oorsprong, *in casu* Turkije, wat zij, zoals reeds *supra* werd gesteld, wel degelijk heeft gedaan.

De verzoekende partij toont met haar betoog geenszins aan dat er sprake van een niet afdoende motivering.

3.9. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de bestreden beslissing niet afdoende zou zijn gemotiveerd. Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991, kan niet worden vastgesteld. De motieven in feite en in rechte die aan de basis liggen van de bestreden beslissing kunnen immers eenvoudig in deze beslissing worden gelezen en deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig.

De uiteenzetting van de verzoekende partij laat voorts ook niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de staatssecretaris beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet. Evenmin wordt door de verzoekende partij een schending aangetoond van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet.

3.10. Tot slot gaat de verzoekende partij nog in op de door haar aangevoerde schending van het vertrouwensbeginsel en stelt zij dat zij in juni 2020 in het bezit werd gesteld van een F+ kaart, dat zulks *de facto* betekent dat de verwerende partij op dat ogenblik geen probleem had met de antecedenten van de verzoekende partij en zich neerlegde bij de situatie, dat men thans wel overgaat tot de intrekking maar verzwijgt dat men een eerdere poging tot intrekking heeft gedaan, dat de gewijzigde houding niet blijkt uit de bestreden beslissing en moeilijk kan verklaard worden door de bijkomende veroordeling die de verzoekende partij opliep, dat zij mocht vertrouwen op de overheid dat haar strafrechtelijk verleden geen verder probleem kon vormen voor haar verblijf, dat deze verwachting niet *contra legem* is en duidelijk niet gehonoreerd werd daar er nu een nieuwe beslissing tot intrekking werd genomen.

Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als één van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021).

De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij niet aantoont, en uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt, dat een vorige beslissing tot beëindiging van verblijf werd ingetrokken omdat de verwerende partij *“op dat ogenblik geen probleem had met de antecedenten van verzoeker en zich neerlegde bij de situatie”*. Ook toont de verzoekende partij niet aan dat het haar in het bezit stellen in juni 2020 van een F+-kaart volgde op een volledig inhoudelijk onderzoek of de verzoekende partij nog steeds recht had op een verblijf. In tegendeel blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat het afleveren van een F+-kaart in juni 2020 niet volgde op enig inhoudelijk onderzoek of beoordeling door de verwerende partij, maar wel op het eenvoudigweg in het bezit stellen van deze kaart, zo blijkt uit een schrijven van 28 mei 2020, daar de verzoekende partij opnieuw mocht ingeschreven worden in het vreemdelingenregister omdat zij niet langer was weggeweest dan de bij wet toegestane termijn en waarbij de beslissing van 25 maart 2020 waarbij haar verblijfsrecht beëindigd werd dan ook ingetrokken werd. Uit niets blijkt aldus dat uit het afleveren van de F+-kaart in juni 2020 kan afgeleid worden dat de verwerende partij *“op dat ogenblik geen probleem had met de antecedenten van verzoeker en zich neerlegde bij de situatie”*. Uit het loutere feit dat de verwerende partij de verzoekende partij opnieuw in het bezit stelde van een F+-kaart kan niet blijken dat de verwerende partij een beoordeling doorvoerde in verband met het strafrechtelijk verleden van de verzoekende partij en had beslist dat dit onvoldoende zwaarwichtig was om het verblijf van de verzoekende partij te beëindigen. De verzoekende partij kan dan ook niet op dienstige wijze voorhouden dat zij mocht vertrouwen op de overheid dat haar strafrechtelijk verleden geen verder probleem kon vormen voor haar verblijf. De verwerende partij kan bijgetreden worden waar zij in haar verweernota stelt dat het enkele feit dat een eerdere beslissing tot beëindiging wordt ingetrokken en de verzoekende partij in 2020 in het bezit werd gesteld van een F+-kaart niet aantoont dat bij haar de gerechtvaardigde verwachting werd gewekt dat haar verblijfsrecht niet zou beëindigd worden.

Dit geldt des te meer daar de verzoekende partij zich na het verkrijgen van de F+-kaart op 11 juni 2020, opnieuw schuldig maakte aan feiten betreffende het produceren of aanmaken van verdovende middelen/psychotrope stoffen en precursoren, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in staat van bijzondere herhaling, gepleegd tussen 14 april 2021 en 7 mei 2021, feiten waarvoor zij veroordeeld werd door de correctionele rechtbank van Mechelen op 6 januari 2022 tot vier jaar gevangenisstraf en een geldboete van 8000 EUR. Door louter te stellen dat de gewijzigde houding van de verwerende partij moeilijk kan verklaard worden door de bijkomende veroordeling die de verzoekende partij opliep, toont zij geenszins aan waarom een bijkomende veroordeling niet zou kunnen leiden tot een gewijzigde houding van de verwerende partij ten aanzien van het al dan niet behouden van het verblijfsrecht door de verzoekende partij. Dit te meer daar, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing, de verzoekende partij op 10 april 2020 de voorwaardelijke invrijheidsstelling werd toegekend, zij op 11 juni 2020 aldus in het bezit gesteld werd van een F+-kaart, zij van 26 april 2021 tot 31 mei 2021 stage liep bij de Groendienst/Sociaal Bedrijvenscentrum Maasmechelen en zij op het einde van haar stage een contract voor 5 jaar werd aangeboden, het 5-jaar contract op 3 juni 2021 werd geannuleerd en de verzoekende partij op 23 juni

2021 opnieuw gearresteerd werd voor de feiten die hebben geleid tot de hiervoor vermelde veroordeling van 6 januari 2022. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing overigens uitdrukkelijk gemotiveerd *“Ondanks de inspanningen van de maatschappij om u, met het oog op uw reclassering, een opleiding aan te bieden in een knelpuntberoep als schilder-decorateur en hoogtewerker, en uw stage bij de Groendienst met perspectief op een 5-jaar contract in de Lokale Diensteneconomie, koos u opnieuw resoluut voor snel en grof geldgewin via de drugscriminaliteit.”*, zodat de verzoekende partij ook niet kan gevolgd worden waar zij stelt dat de gewijzigde houding niet blijkt uit de bestreden beslissing. De Raad volgt de verwerende partij waar zij in haar verweernota opmerkt *“Het aanhoudingsmandaat van 24.06.2021 en de veroordeling van 06.01.2022 is dus niet zomaar een ‘bijkomende’ veroordeling, zoals verzoeker onterecht minimaliseert, maar is wel degelijk een belangrijk element dat aantoonst dat verzoeker ondanks een concreet toekomstperspectief op een stabiele en eerlijke kostwinning in België resoluut kiest voor de drugscriminaliteit”*.

Tot slot verduidelijkt de verzoekende partij geenszins om welke reden de verwerende partij in de bestreden beslissing melding diende te maken van de eerdere beëindigingsbeslissing, nu deze ingetrokken werd en aldus uit het rechtsverkeer verdwenen is. De Raad herhaalt dat nergens uit blijkt, en de verzoekende partij niet aantoonst, dat de eerdere beëindigingsbeslissing van 25 maart 2020 werd ingetrokken omdat de verwerende partij *“op dat ogenblik geen probleem had met de antecedenten van verzoeker en zich neerlegde bij de situatie”*, zodat zij ook niet aannemelijk maakt dat er sprake is van een ‘gewijzigde’ houding waaromtrent diende gemotiveerd te worden. Bovendien blijkt, zoals ook reeds gesteld, uit de motieven van de bestreden beslissing duidelijk, zelfs indien kan aangenomen worden dat er sprake is van een gewijzigde houding, op grond van welke elementen het verblijfsrecht van de verzoekende partij met de bestreden beslissing alsnog beëindigd werd.

De verzoekende partij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel niet aannemelijk.

3.11. Het enig middel is ongegrond

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

N. VERMANDER